

# Letní Vacenovický ZPRAVODAJ



ČERVENEC / 2016



Nový obecní úřad

Starý obecní úřad

## Vážení, milí spoluobčané,

vítejte u nového čísla Zpravodaje a čtete, co je u nás ve Vacenovicích nového. Sluníčko už pěkně hřeje - tedy pokud není za mraky, v kalendáři obracíme už třetí list v měsíci červenci a jsou za námi i dva sváteční dny. V jednom si připomínáme naše slovanské věrozvěsty Cyrila a Metoděje, kteří v devátém století přišli na Velkou Moravu, aby šířili náboženství pro nás ve srozumitelném jazyce, a v druhém Jana Husa, římskokatolického kněze, náboženského myslitele, vysokoškolského pedagoga, reformátora a kazatele.

Pod dojmem z několika dokumentů v televizi přemítám, zda by neměl být i 14. květen státním svátkem. Tehdy se před 700 lety narodil Karel IV., český král a císař římský. Ale asi by se našlo hodně učenců, stavitelů, myslitelů a vizionářů, díky kterým je ta naše malá zemička tak krásná. V každém městě, v každé vesnici, všude najdete něco zajímavého, něco, co stojí za podívání. Někdy je to zajímavá budova, socha, starý strom, vyzdobený plot. Nebo jen pěkně upravený vysázený venkovní prostor. Většinou jsou tyto skvosty dílem obyčejných lidí, ne obecních a městských úřadů.



Díky své práci hodně cestuji. Čím víc se blížím k Moravě, sem k nám, domů, tím víc je všechno upravené, vyčištěné, kvetoucí. Prostě hezké. Většina z nás má k veřejnému prostoru úctu. Tato místa jsou pro nás důležitá. Jestli se někde cítíme dobře, tak to souvisí i s veřejným prostorem. Vnímáme charakter ulic, přístup k veřejným prostranstvím. Místa, kam můžeme na procházku nebo se projet na kole. Místa, kde se můžeme sejít ve stínu vzrostlých stromů. Máme z těchto prostor radost. Ti, kterým se líbí polámané stromky a keře, poničené lavičky, odpadky ve vodě a kolem cest, to jsou hlupáci. Pravděpodobně nevědí, že plast se rozkládá pomalu, tudíž když ho vyhodí, tak nezmizí. Když zlomí stromek, že ten už neroste. Když polámou lavičku, takže se na ní už nebude dát sedět. Normální a vzdělaný člověk tohle všechno ví. Těší ho, když se rozhlédne u Mokřadu na ten nádherný prostor plný stromů. A u Húštíka? My starší zavzpomínáme na to, co jsme si užili, a mladší se mohou těšit na dobrodružství, které je tu čekají. Dělá nám radost každá upravená část obce, ta společná i ta soukromá. Je hodně z vás, kteří to cítíte stejně. Proto máte upravené domy, předzahrádky. Staráte se o své pozemky, pole, vinné sklepy. A hřbitov. Místo domu poslední máme nápis na vstupní bráně. A také to tak všichni bereme. Vysázené hroby, upravené pomníky, zametené uličky. Úcta k rodině, k předkům. Před bránou v květináčích muškáty. Šikovné pěstitelky květináče vysadily a ještě šikovnější zloději je ukradli. Nevadí. Asi

muškáty nutně potřebovali. Nenechejme se odradit hlupáky, kteří nic neumějí a jejich smyslem je věci ničit, kazit a rozbíjet. My jsme ti normální, máme rádi pořádek v ulicích i v lese. Chceme Vacenovice čisté, barevné, kvetoucí. A daří se nám to. Hlavně díky vám všem. Díky vaší ochotě zkrášlovat společné prostory, přiložit ruku ke společnému dílu je nám tady ve Vacenovicích tak dobře. Člověk sám nikdy nic nezmůže. Vždycky je nutné mít kolem sebe lidi, kteří vám věří a kteří umí a hlavně chtějí zabrat za ten správný konec. Jako včelařka si dovoluji použít příměr ze života včel. Včela po celý život věnuje úsilí tomu, aby přežilo celé včelstvo. Když jsou tisíce včel společně na svých voskových plástech, vytvoří životaschopnou jednotku. Tak i my tvoříme životaschopné společenství. Vážíme si práce předků a zachováváme jejich odkazy. A pro budoucí generace se snažíme tvořit nové a účelné věci.

Děkuji vám nejen jménem svým, ale i jménem celého zastupitelstva, že máme ve vás oporu. Že nám věříte a že naše společná práce je ku prospěchu nás všech. Je mi velkou ctí dělat starostku v tak úžasné obci, jakou Vacenovice jsou.

A na závěr vám přeji klidné a bezstarostné prožití letních měsíců. Děkuje za každý den, který prožijeme se svou rodinou, přáteli a blízkými.

Jana Bačíková, starostka obce

## Společenská kronika - fotografie



Vitání dětí



Vitání dětí



Anna a Bohumil Fidirichovi



Anna a Bohuslav Bábíčkovi



Anna a Josef Grufíkovi





Vitání dětí



Vitání dětí



Jana a František Bábíčkovi



Ludmila a Cyril Dobešovi



Ludmila a Josef Vacenovských



Kristina Přikazská



Ludmila a Ferdinand Sladkých



## SPOLEČENSKÁ KRONIKA

### DĚTI NAROZENÉ v I. pol. r. 2016

#### Otec

*Je krásné, když v žití svém otce máš  
a matku svou, kterou tak dobře znáš,  
matka u plotny tak krásně voněla,  
když nás z lásky a tiše budila.*

*A rodiče, jenž mají o nás strach,  
za nás se modlí a hledají oporu ve hvězdách.  
Když otec tvůj ti dobrou radu dá  
a říká, aby sis ji připomněl  
a věz, že on tě vždycky rád má  
a jeho cit nikdy nezevšedněl.  
(autor JB)*



Václav Křížka (r. 2015)  
Liliana Stratilová (r. 2015)  
Amálie Šimečková  
Viktorie Valentová  
Zaira Moeen Safdar  
Jan Ingr  
Emma Letochová  
Josef Mikulčík  
Cyril Turek

Emily Kučerová  
Marek Řihák  
Elen Tomečková  
Aneta Gasnárková  
Sophia Bábíčková  
František Setínský  
Adéla Vozihnojová  
Nikol Profotová

***Naše láska***

*Brzy z rána, jak sluníčko vyjde,  
vyjíždí šohajek s koníčky na pole,  
jeho milá brzy z rána vstala,  
aby travičku kravičkám nažala.*

*U božích muk, když ji potkal,  
hned jí pěkně zavínoval,  
krásné ráno frajárečko,  
přijdu večer pod okénko.*

*Půjdem spolu do polí,  
pod ty naše topoly,  
tvoje ruka v moji ruce,  
řeknu ti to při svitu měsíce.*

*Mé srdíčko patří tobě,  
velkou lásku k tobě mám,  
my patříme jak hrdličky k sobě,  
naše láska je jak boží chrám.  
(autor JB)*

**Lukáš Vrážel a Katarína Dinková**  
**Jakub Sedlář a Nela Tomašovičová**  
**Miroslav Hasík a Jarmila Mikulčíková**  
**Tomáš Grufík a Ing. Klára Gajdíkova**  
**Lubomír Galandák a Anastasija Havryljuková**  
**Pavel Daďa a Mgr. Kateřina Křížková**  
**Martin Šťastný a Ing. Eva Křížková**  
**Radek Šedá, DiS. a Andrea Kaňová**  
**Pavel Šťastný a Petra Bábíková**  
**Martin Blaha a Mgr. Tereza Sedlářová**  
**Martin Bardún a Dana Sládková**



**VÝZNAMNÁ OSOBNÍ VÝROČÍ v I. pol. r. 2016**

***Krásný kraj***

*Od Kyjova po Hradiště,  
rovina je jako dlaň,  
lidé se srdcem otevřeným,  
nestydí se vůbec zaň.*

*Hrdý je to krásný kraj,  
kde nám plodí vinná réva,  
nádherný je měsíc máj  
a krásně voní skýva chleba.*

*Kde nám Cyril s Metodem,  
brázdu svoji zorali,  
byli nám vždy příkladem  
a jejich símě zaslí.*

*Pěkná místa k rozjímání,  
staletími jsou stvrzena,  
děti našich usínání,  
by v pokoji nám zůstala.  
(autor JB)*

**Narozeniny:**  
**94. narozeniny oslavil:**  
**Marcelín Dobeš**

**93. narozeniny oslavila:**  
**Anastazie Výletová**

**92. narozeniny oslavil:**  
**Jan Novák**

**90. narozeniny oslavila:**  
**Kristina Příkazská**

**85. narozeniny oslavili:**  
**Anežka Dobešová**  
**Josefa Kotásková**  
**Marie Gasnářková**  
**Martin Neduchal**

**80. narozeniny oslavili:**  
**Josef Grmolec**  
**Marie Kundratová**  
**Imrich Lantoš**  
**Vlasta Ingrová**

**Zlatou svatbu, tj. 50 let společného života, oslavili manželé:**

**Ludmila a Josef Vacenovských**  
**Anna a Bohumil Fidrichovi**  
**Anna a Josef Grufíkovi**  
**Ludmila a Cyril Dobešovi**  
**Jana a František Bábíčkovi**  
**Anna a Bohuslav Bábíčkovi**

**Diamantovou svatbu, tj. 60 let společného života, oslavili manželé:**

**Ludmila a Ferdinand Sladkých**

**ÚMRTÍ v I. pol. r. 2016**

***Vacenovský hřbitov***

*Vacenovský kostelíček, je na konci dědiny,  
vedle něho hřbitůvek  
nejpěknější ....jediný.*

*Mnoho jmen tam přibýlo,  
vytesaných v kameni,  
i když se mi tam líbilo,  
nejlepší je na zemi.*

*Do Buchlovských kopců,  
z tama hledím do dálí,  
je to země našich otců,  
které nám tu nechali.*

*A když dojde konec žití,  
poslední cesta povede nás tam,  
na hrobě bude plno kvítí,  
a nebude tam ležet sám.  
(autor JB)*

|                             |                     |
|-----------------------------|---------------------|
| <b>Josef Křížka</b>         | <b>76 (r. 2015)</b> |
| <b>František Lunda</b>      | <b>40 (r. 2015)</b> |
| <b>František Bardún</b>     | <b>57 (r. 2015)</b> |
| <b>Marta Bábíková</b>       | <b>78 (r. 2015)</b> |
| <b>Růžena Dřimalová</b>     | <b>58</b>           |
| <b>Ludmila Svobodníková</b> | <b>63</b>           |
| <b>Josefa Frolcová</b>      | <b>97</b>           |
| <b>Marie Stratilová</b>     | <b>79</b>           |
| <b>Marie Stratilová</b>     | <b>69</b>           |
| <b>Růžena Ingrová</b>       | <b>88</b>           |
| <b>Marie Ingrová</b>        | <b>89</b>           |
| <b>Dobromila Řiháková</b>   | <b>91</b>           |



## V I. pololetí roku 2016 se ve Vacenovicích:

|                                      |           |
|--------------------------------------|-----------|
| narodilo .....                       | 17 dětí   |
| přihlásilo k trvalému pobytu .....   | 11 občanů |
| odhlásilo se z trvalého pobytu ..... | 16 občanů |
| zemřelo .....                        | 12 občanů |

Stav obyvatel před uzávěrkou zpravodaje činí 2199, průměrný věk 40,92 let.

## Co se podařilo realizovat a co plánujeme v investiční výstavbě

V první polovině letošního roku jsme veškerou organizaci investiční výstavby zaměřili na dokončení rozpracovaných staveb. Jednalo se o budovu obecního úřadu a revitalizaci Húštíka. V následující

tabulce jsou uvedeny finanční hodnoty obou akcí, včetně dalších plánovaných pro druhé pololetí letošního roku.

Tabulka investičních akcí a jejich finančních nákladů pro r. 2016 (Ceny jsou uvedeny v tis. Kč vč. DPH)

| STAVBA – INVESTICE |                                                | Cena dle DPH | Cena realizace | Úspora – Navýšení | Výše dotace | Poskytovatel dotace |
|--------------------|------------------------------------------------|--------------|----------------|-------------------|-------------|---------------------|
| 1                  | OÚ Vacenovice – rekonstrukce a stavební úpravy | 10 886,-     | 9 873,-        | - 1 013,-         | 550,-       | MMR                 |
| 2                  | Revitalizace Húštíka, komunikace a chodník     | 860,-        | 953,-          | + 93,-            | -           |                     |
| 3                  | Zřízení závlah a zatravnění ploch MŠ           | 353,-        | -              | -                 | 200,-       | JMK                 |
| 4                  | Autobusové zastávky                            | 1 138,-      | -              | -                 |             |                     |
| CELKEM             |                                                | 13 237,-     | 826,-          | -920,-            | 750,-       |                     |

**1) OÚ Vacenovice – rekonstrukce a stavební úpravy:** Počáteční problémy výstavby, na které jsme narazili již při demolici stávající budovy OÚ, byly popsány již v minulých dvou zpravodajích. Přesto se podařilo splnit nově vypracovaný harmonogram postupu stavebních prací vč. vyvolaných změn. Do konce r. 2015 byla realizována kompletní hrubá stavba vč. jejího uzavření a většiny vnitřních omítek s rozvody inženýrských sítí. Poměrně vhodné klimatické podmínky v průběhu zimních měsíců umožnily zhotoviteli plynule pokračovat ve výstavbě. Budova byla nově napojena na plynový a vodovodní řád, elektrickou energii a rozvod kabelové televize. Splaškové a dešťové vody byly zaústěny do kanalizační sítě před parkovištěm sousedního bytového domu. Budova je kompletně zajištěna elektronickým bezpečnostním systémem vnitřním vč. venkovního kamerového systému. Stejně tak je celý vnitřní prostor zajištěn požárními hlásiči. Po dokončení fasády budovy OÚ byly vybudovány chodníky a zadní přístupová plocha navazující na stávající parkoviště za bytovým domem. Tím byl vytvořen nutný bezbariérový přístup do obecního úřadu z jeho zadní části, hlavně pro starší a handicapované spoluobčany. Smluvní termín realizace k 30. 5. 2016 byl stavební firmou Vastas s.r.o. Vacenovice dodržen, stejně jako finanční náklady stavby.

Dne 5. 6. 2016, v den koncertu dechové hudby Vacenovjáci u příležitosti jejich 40. výročí založení, byl zorganizován „Den otevřených dveří“, kdy všichni občané měli možnost prohlídky nového díla po téměř roce výstavby. Z této akce jsme s velkou radostí zaznamenali převážně kladné reakce od návštěvníků a věřím, že toto dílo bude obec Vacenovice reprezentovat po desítky let a hlavně pak umožní příjemnější komunikaci občanů s obecním úřadem. V současné době už probíhá výběrové řízení na dodavatele vnitřního vybavení, které bude ukončeno nejpozději do poloviny července s dodáním a montáží cca do konce srpna 2016. Začátkem září

plánujeme slavnostní otevření nového obecního úřadu, na které budete jako občané všichni zváni. Ihned poté bude v nových prostorech i obnoven každodenní provoz.

**2) Revitalizace Húštíka – příjezdová komunikace a chodník:** V měsíci říjnu 2015 byla dokončena první etapa realizace této stavební akce, a to vč. částečné kolaudace obnovy vlastní vodní plochy. V posledním březnovém týdnu letošního roku byly zahájeny dokončovací práce na projektu, a to výstavbou příjezdové komunikace a chodníku. Součástí vytvoření klidové zóny v této historické části obce je i její vybavení mobiliářem – dvě lavičky, odpadkové koše a altán vč. vnitřních laviček. U této stavby došlo k mírnému navýšení ceny realizační oproti ceně stanovené projektantem. Toto bylo dáno především zařazením altánu do stavby, což v původním rozpočtu nebylo a dále pak nutností vybudovat odvodnění dešťových vod z dvorních ploch přilehlých nemovitostí tak, aby nedocházelo k zaplavování chodníku a komunikace. Stavební práce v této lokalitě byly ukončeny k 31. 5. 2016 a od této doby jsou vytvořené prostory skutečně využívány jako klidová a bezpečná zóna hlavně mladými rodinami s dětmi, což naplňuje sledovaný záměr.

**3) Zřízení závlah a zatravnění ploch MŠ:** v posledním 25. týdnu měsíce června 2016 byla krajským zastupitelstvem schválena dotace ve výši 200 tis. Kč na realizaci této akce. Ihned bude zahájen výběr zhotovitele těchto prací tak, aby k realizaci došlo pokud možno v době, kdy je mateřská škola mimo provoz a prováděné práce neobtěžovaly výuku dětí. Na všech venkovních plochách budou provedeny zemní rozvody závlahové vody, rekultivace terénu a jeho zatravnění. Bez těchto závlah nebylo v minulém období (od instalace herních prvků) možné v písčité, chudé půdě udržet trávnik v životaschopné formě. Věřím, že po realizaci této akce se konečně nejbližší okolí areálu MŠ zazelená a bude plně sloužit naší nejmladší generaci.



4) Autobusové zastávky: V části uvedené v tabulce jsou obsaženy dvě autobusové zastávky, a to na Dolním konci ve směru od Vracova. Součástí projektové dokumentace je úprava vlastních nástupišť, zastávkový přístřešek a vybudování nových zastávkových zálivů. Na autobusovou zastávku v centru obce se v současné době zpracovává projektová dokumentace současně s novým prodejným stánkem tak, aby obě tyto stavby běžely současně a odpovídaly i po stránce architektonické své lokalizaci ve středu obce. Ovšem o realizaci alespoň zastávek v horní a dolní části obce v druhém pololetí letošního roku bude rozhodnuto až nejdříve koncem srpna 2016, dle vývoje příjmů obecního rozpočtu. V případě nedostatku finančních prostředků bude nutno realizaci odložit až na rok následující.

V závěrečné části příspěvku, což se stalo již nutnou tradicí každého zpravodaje, se musím zmínit o naší zatím dlouhodobě neúspěšné snaze o vytvoření nového stavebního obvodu v lokalitě E1 a E2 – pravostranně za obcí při výjezdu na Ratíškovice. Koncem r. 2015

naše obec klesla po dlouhých letech pod 2200 obyvatel a během tohoto pololetí došlo k dalšímu snížení hlavně v kategorii mladé generace, která by měla zajišťovat reprodukci počtu obyvatel. Pokud tito mladí lidé nemají možnost zajistit pro sebe a své rodiny vlastní bydlení, odchází z naší obce. Opravdu mě netěší, že skutečně dochází na vyřčená slova stará pět let – že s největší pravděpodobností dojde ke snížení počtu mladých spoluobčanů, což se následně projeví i na obsazení mateřské a základní školy a tím spojených důsledků. Tento nastolený trend úbytku mladých občanů bude s největší pravděpodobností pokračovat a dle mého názoru jej může zastavit pouze vytvoření podmínek pro možnost získání vlastního bydlení mladých rodin. Proto opětovně žádám majitele pozemků v této lokalitě, aby pokud možno přehodnotili svůj negativní postoj k prodeji pozemků.

Děkuji Vám za pozornost.

*Ing. František Novák, místostarosta*



*Nová příjezdová komunikace k Hůštíku*



*Hůštík – po rekonstrukci*



*Lokalita E1 a E2*

*Vandalismus u mokřadu*

Silvestr je už dávno za námi. Chystáme se na koupaliště a balíme na dovolené. Přesto mi dovozte vrátit se ještě k Silvestrovskému pochodu do Vacenovic. Nevím, zda je možné dostatečně poděkovat všem, kteří se na organizaci pochodu účastnili. Velká poklona a ještě jednou velký dík. Většina z nás se Silvestrovských pochodů účastní již několik let. V jednotlivých obcích končí silvestrovské veselí v jednu odpoledne, někdy ve dvě. Zažili jsme dokonce, že se už v jednu hodinu balily stánky. Nevadí, užíváme si i cestu nazpátek. Většina má v batůžku kromě slivovice i svačinu, svařené víno a fajnšmekři i kávu. Povídáme si, halekáme a máváme praporem. Celou cestu řešíme, které spolužáky jsme potkali a jak se mají. Jak zestárl ten i onen a já vypadám pořád stejně dobře ☺, co je nového, apod. Ve Vacenovicích se většinou stavíme v nějaké hospodě a sedí se společně do pozdního odpoledne. Pěkně strávený Silvestr, bezva den s přáteli, se známými.

Ve Vacenovicích bylo vše jinak. Díky vaší ochotě bylo pro silvestrovské návštěvníky připraveno více jak 1600 porcí guláše, 400 porcí

polévek, 1000 porcí buchet, 120 porcí jelit a jitrnic, 200 porcí rolád, 300 porcí tlačenky a asi něco kolem 1000 porcí špekáčků. Nekončilo se v jednu, ale poslední návštěvníci z okolních obcí opouštěli areál hasičského cvičiště po sedmé hodině večerní. Po celou dobu hrála na venkovním podiu živá hudba, tančilo se a zpívalo. Ve větru, v mraze. Po celou dobu byl k dispozici chleba se sádlem a teplé svařené víno. Kdo se chtěl pobavit, potkat se s kamarády a známými, měl možnost. Ti, co se přijeli najíst, chtěli ochutnat všechny guláše, dorazili auty a autobusy, musí pak lépe číst plakáty. Na to jsou jiné akce, ne Silvestrovský pochod.

Svůj úkol hostitele jste zvládli všichni na jedničku. Ještě jednou děkuji. Jsem pyšná, že dělám starostku mezi tak ochotnými, pracovitými a spolehlivými lidmi.

*Jana Bačíková, starostka obce*

## Zlatá včela Vacenovice 2016

Tak jsem se minulý rok dušovala, že Zpěvák Slovacka je poslední soutěž, kterou pořádám. Pak stačil jeden telefonát ze včelařského učiliště v Nasavrkách a žádost předsedy Kyjovské včelařské organizace a už to bylo. No popravdě, dobře se mi pořádají soutěže, když vím, že mi se všim pomůžou kolegyně z obecního úřadu, ruku k dílu přidají i děvčata ze školy a také ochotní rodiče malých včelařků. A hlavně moje čtyři velké pomocnice, paní Blahůšková, Martínková, Nováková a Synková. Hned při telefonátu z Nasavrk jsem si vzpomněla, jak tyto čtyři dámy při Zpěváckovi Slovacka ve žlutých trikách vítaly a organizovaly soutěžící a jejich doprovod. To se pak slibuje. Ano, soutěž uspořádám. To zvládneme.

A pak to začalo. Máte obrázky včel pod mikroskopem? Máte mikroskop? Musíte mít ráno na soutěž deset medonosných rostlin, děti budou poznávat jejich rodová i druhová jména. Budou rozebírat úl. Psát testy. Kde vezmu obrázky z mikroskopu? Co chudáci moji včelařici? Přeci jenom více včelaříme, než se učíme teorii. Nedalo se nic dělat, začali jsme se s kroužkem více scházet a hlavně jsme se začali učit. To bylo řeči: „Já stejně nepůjdu soutěžit, budu nemocná. Já v sobotu ráno nevstávám, chci se alespoň jeden den vyspat.“ A tak podobně. Ale ráno 14. května byly moje děti v nových žlutých tričkách se včelou na zádech a nápisem Vacenovice připraveny hájit barvy našeho včelařského kroužku. A šlo jim to výborně.

Soutěže se zúčastnilo 102 dětí z 12 kroužků z jižní části Jihomoravského kraje.

Sjíždět se začali soutěžící už od brzkého rána. Děvčata z Obecního úřadu si vzala na starost prezentaci a rozdělení do skupin. Moje pomocnice roznášely snídani - párky s rohlíkem a čaj. Po slavnostním zahájení soutěže, kterého se účastnil i pan Miroslav Smolík, předseda ZO ČSV Kyjov, a za republikový výbor ČSV člen předsednictva pan Ing. Petr Stibor, který přijel až z Českých Budějovic, to začalo. Děti soutěžily ve dvou věkových kategoriích od 1. – 5. třídy a od 6. – 9. třídy. Jednotlivé soutěžní disciplíny byly velmi náročné. Na testy, které přišly zapečetěné ze včelařského učiliště z Nasavrk, měly děti cca 30 minut. Nutno dodat, že někteří soutěžící měli testy po pár minutách hotové. Po testování začalo praktické zkoušení. Mladí včelaři se po skupinkách přesunovali z Kulturního domu a Hospody u Letochů, kde měli zázemí, (pan Janík jim zde ochotně pro zkrácení dlouhé chvíle promítal kino), do protější školy. A tady na ně už čekali vedoucí kroužků a odborníci z řad včelařů. Děti měly za úkol vyznat se v medonosných rostlinách a určit nejen rodové, ale i druhové jméno. Dalším úkolem bylo určení a popis včelařských pomůcek, rozbor úlů, s podrobným vysvětlením, s čím se v úle může včelař setkat a nakonec přišlo na řadu mikroskopování, kdy měli mladí včelaři za úkol popsat jednotlivé části těla včely pod mikroskopem. Mezi



Zlatá včela 2016



tím děvčata z Obecního úřadu pod odborným dohledem ing. Stibora opravily testy a děti obědvaly. Po skončení všech disciplín se sečetly výsledky. I když jsme nezvítězili, vedl si náš včelařský kroužek výborně. Byla jsem na něj patřičně pyšná. Vítězové si odnesli nové úly, které nádherně vyzdobil Arnošt Brázdil, a nastala zábava. Včelařci navštívili zahradu Státního zámku Milotice a nadšeně prolezli dračí sluj v Konírně na nádvoří. Pak se přesunuli opět do Vacenovic, kde na ně už čekal DJ Boeing s diskotékou, kterou si znamenitě užili. Pořádat soutěž pro více jak 100 dětí, kde doprovod a jednotlivé disciplíny zajišťovalo kolem 50 dospělých, je velmi náročné nejen na přípravu, ale i finančně. Bez záštity učiliště v Nasavrkách a podpory Jihomoravského kraje a drobných sponzorů by se celá tato akce v tak velkém rozsahu nemohla ve Vacenovicích uskutečnit. Náš kroužek z Vacenovic soutěžil poprvé, děti si tak mohly porovnat teoretické znalosti a praktické dovednosti získané při práci v kroužku

s ostatními mladými včelaři. Bylo hrozně milé sledovat zápal při soutěžení a naopak zrod nových přátelství mezi jednotlivými kroužky a dětmi. Pak nelitujete úsilí a ani času, který jsme této soutěži věnovali. Myslím, že tak to cítili i všichni, kteří mi byli nápomocní. Bez ochoty a pomoci té velké skupiny lidí by se nic podobného nemohlo ve Vacenovicích uspořádat. Musím poděkovat (i když to nebudou čist) ještě paní Boženě Dobešové, vedoucí kroužku z Mikulovic, a panu Petru Příkazskému z Miroslavských Knínic, kteří zabezpečili odbornou část soutěže a samozřejmě všem dalším vedoucím, kteří se stali odbornou porotou a vedoucími skupin.

Včelaření je krásný koníček a určitým způsobem i relaxace. Ale hlavně je jednou z cest, jak pochopit přírodu a chovat se v ní a k ní s pokorou. Zájem dětí a mládeže o včelaření se promítne do jejich budoucího života a do celkového životního stylu.

*Jana Bačíková*



*Jedna ze soutěžních disciplín – určování medonosných rostlin*



*Nejstarší aktivní včelař z Vacenovic p. Antonín Novák se starostkou obce*

## Na křtu knihy paní Zátopkové v Praze

Jednou ráno sedím u počítače a emailem mi přijde informace od pana Engela, hlavního bodyguarda paní Dany Zátopkové, o plánovaném křtu její knihy. Ihned jsem vzala telefon a dala vědět, že rádi přijedeme, v kroji, vezmu s sebou i nějaké zpěváky. Pan Engel byl pro, jen mě požádal, ať podrobnosti projednám s komentátorem akce, panem Štěpánem Škorpilem. A tak volám panu Škorpilovi. Je to zvláštní pocit, mluvit s lidmi, které znáte z televize. „Ano, určitě přijedte. Prostor je omezen kapacitně, ale pro patnáct, dvacet lidí se místo najde“, slyším z telefonu hlas známého sportovního komentátora.

Na zkoušce Sboru Svaté Cecílie (jsou zde zastoupeny všechny sbory a folkloristé z obce) opisují svůj nápad vzít kroje a při křtu zazpívat pár moravských písniček. Vyjedeme ráno, někde se převlékneme, zazpíváme, potěšíme a jedeme domů. „Je to ve všední den, to znamená vzít si den dovolené a na cestu se složíme“, opatrně informuji. Ale ihned jsem měla odezvu. Marijánky kývaly hlavami, že pojedou, chlapi z mužského sboru rovněž. To jsem ráda. Kroj mám, ale zpívat - to by bylo horší.

Ráno ve čtvrtek 23. 6. v osm hodin ráno vyjíždíme. Malým, starším autobusem. Rukávce na ramínkách, suknice v kufru a hurá na Pra-

hu. Cesta ubíhala dobře. Jen někteří zlobili a chtěli zastavit už v Šaradicích. Ale nedalo se nic dělat - stává se až na dálnici. Káva, záchod a jedeme dál. Autobus nás vysadil v Praze u mostu Legií. Tak věci do rukou a pomalu přes most. Díky minulým aktivitám v Praze, kdy jsem byla několikrát v kostele sv. Voršily a vždy jsem sestřičkám dala med a víno, domluvila sestra Vladka, že nás pustí do zákristie a budeme se zde moci převléci do krojů. Dokonce nám umožnili si zde nechat i věci.

*Tento kostel je postaven v barokním slohu, jeho výzdoba, hlavní oltář, obrazy, socha a dřevorezby, vám při vstupu vyrazí dech. Hlučná a frekventovaná Národní třída skýtá tento skvost, kde se můžete pokochat a zklidnit při procházkách Prahou. Však se taky kostel stal útočištěm studentů při nepokojích 17. listopadu 1989.*

Pomalu se převlékáme, špendlíme jednotlivé součásti kroje a paní Mikulčíková nás popravuje a váže šatky a čepce. No, je to jednoduše nádhera. Když vycházíme z kostela, je jasné, že jsme středem pozornosti. Aby ne. Však máme na sobě krásné moravské kroje.

Ale to už se blížíme k obchodnímu domu Quadrio. V prvním patře začíná za pár minut křest knihy o Daně a Emilu Zátopkových

s názvem *Náš život pod pěti kruhy*. Jak jsme se dočetla, jde o životopisné dílo, které dávala paní Dana Zátopková dohromady sedm let. „V knize *Náš život pod pěti kruhy* je plno svěžího, zábavného a především lidsky pravdivého povídání manželů Zátopkových o jejich dětství, partnerství, přes všechny sportovní i nesportovní úspěchy a neúspěchy až po současnost. Autentičnost vyprávění manželů dokresluje dochované prvky hovorové češtiny a nářečí. Čtenář v knize navíc nalezne fotografie, které dosud nebyly nikde publikovány.“ [portál Pražský patriot]

Hned v přízemí potkáváme herce a kaskadéra Zdeňka Srstku, který jde rovněž na křest knihy. Udělali jsme si společnou fotku. Hned na to se vítáme s paní Zátopkovou a zpíváme první písničky. Úžasná atmosféra a spontánnost. Určitě jsme udělali radost nejen paní Daně Zátopkové (a o to hlavně šlo), ale i všem ostatním sportovcům, olympionikům a i lidem, kteří si přišli koupit knihu a získat podpis od této světoznámé oštěpařky. Paní Zátopková s námi zpívala i během podpisování. Pozdravili jsme se s Imrichem Bugárem, Věrou Čáslavskou, Helenou Sukovou (té jsem při focení prozradila, že naše společná fotka bude přílohou žádosti o dotace na tenisové kurty pro naši obec, což ji samozřejmě rozesmálo). Cyklisté, fotbalisti, zápasníci, veslaři, všichni tito slavní lidé, kteří svého času reprezentovali svoji vlast na mezinárodních soutěžích a olympiádách, nyní přišli pozdravit a potěšit paní Zátopkovou. A my jsme měli to obrovské štěstí a privilegium být u toho.

*Jana Bačíková, starostka obce*



V kostele sv. Voršily



Křest knihy Dany Zátopkové



Křest knihy Dany Zátopkové



Marijánky zpívaly Daně Zátopkové



## Kdybych já byl starostou

Poslední týden školní docházky se pátá třída loučila se svojí základní školou ve Vacenovicích. Přišli se rozloučit i za námi na Obecní úřad. Žáci měli nasazené paruky, pomalované obličejy, někteří kluci byli oblečení v dívčích šatech. Veselí a rozverní se předháněli nám prozradit, co plánují. Kam jdou do školy na druhý stupeň a co budou v budoucnosti dělat. Někteří se chystají na dráhu profesionálních fotbalistů, byla zde veterinářka, prodavači, techničtí pracovníci, počítačová experti apod. Ale ještě než děti odešly, dostala jsem od jejich třídní učitelky slohové práce, které tvořily pro MAS Kyjov a jejich akci Vědomosti v pohybu.

Ihned jsem se začela do zajímavých témat. Krásné místo v regionu a Kdybych já byl starostou, ale přečtete si nápady a náměty našich žáků sami. Stojí to za to. V žádném případě se nemusíme o Vacenovice bát. Naše mladá generace ví dobře, co obec potřebuje, co občanům chybí a co by nám zpříjemnilo život. A já se mohu z jejich prací inspirovat a poučit.

Jana Bačíková, starostka obce

Kdybych já byl starostou

Vacenovice jsou sice krásná obec, ale je tu spousta nedostatků, například je tu nedostatek místa na sportovní aktivity například hřiště, haly. Také jsou zde špatně udržované cesty v zimě, také je zde málo chodníků. Také tu není kino ani divadlo. Takže kdybych já byl starostou, tak bych bylo všechny nedostatky opravil a vedl bych Vacenovice k rozkvetu a k dokonalosti.

Kdybych já byl  
Starostou

Kdybych já byl starostou, tak bych nevěděl, co mám dělat. Jenom bych seděl na stolku a vyřizoval hovory. Třeba bych, aby město či obec bylo pěkné. Já svou dědu bydlím ve Vacenovicích. Vacenovice jsou sice krásná obec. Ale dojí se hodně vykopat, sice tu máme různé sklepy, hotel, restauraci, ubytovnu, knihovnu a spoustu dalších věcí. Ale nemáme tu třeba obchodní dům a banku či bankomat. Ihned bych bylo nedostatky zvrátil a lidi by nemuseli jezdit do banky a nakupovat někam do okolních měst či obcí.

Kdybych já byla starostkou

Kdybych byla starostkou, tak bych tady určitě velkou nemocnici a školu, protože je tady škola jen do 5. ročníku a máme tady jenom jednu obvodní lékařku, pokud vím. Taky bych vybudovala obchodní centrum a nějaké ty bytové domy, možná i nějaké ty parky, taky bych snížila daně, protože dědeček si na ty vysoké daně pořád stěžuje. Rozhodně bych nechala zmodernizovat nějaké důležité budovy a postavila bych tady policii a hasiče, nechala bych zavřít všechny zlé lidi. Zorganizovala odvoz dětí do školy i ze školy a přistavěla bych jídelnu ke škole. A postavila bych i velké náměstí. A ještě bych postavila kolej a vlakové nádraží.

## Kdybych já byl starostou

Kdybych já byl starostou, postavil bych ve Vacenovicích restauraci. Postavil bych penzion s velkou zahradou. Zrušil bych školní hřiště a postavil bych tam malé venkovní koupaliště. Postavil bych botanickou zahradu, Náš dům bych zboril a postavil bych vilu a kolem ní stromy. Od Čertoprdu by mohla vést cyklostezka do Milotic.

## Kdybych já byl starostou

Postavil bych hotel. Postavil bych ještě i koupaliště s tobogány. Zrušil bych školu a místo ní postavil nové domy. Postavil bych autobus a vlak, abychom mohli jezdit. Udělal bych tu statek. Mohla by se tu udělat cyklostezka někam dál.

## Kdybych já byl starosta

Založil bych nový skate park. A postavil bych ho vedle fotbalového hřiště. Měli by tam jezdit na skate a na kole. A už bych dostal sen úřad a otevřel bych konečně to hřiště, co je na sím úřadem. A pak by mě napadlo, že bych postavil ještě novou a větší tělocvičnu, jak mají alespoň Milotice. A pak bych ještě založil a postavil hasičského sboru, kdyby byl požár, tak aby ho uhasili. A založil bych policii, aby chytali zloděje.



# Bahnáček

Vybrala jsem si region Vacenovice, protože v něm žiju. Vybrala jsem si místo, na které chodím se svým pejskem na procházku. To místo se jmenuje **Bahnáček**. Je to rybník se zakalenou vodou a bahnem. Vedle **Bahnáčku** je hasičský areál. V **Bahnáčku** je docela hloubka. Rybaři tam chodí chytat ryby. Pro psy je to takové špinavé koupaliště. Člověk se tam docela dobře odreaguje. **Bahnáček** je poblíž lesa a rančů. Rybník **Bahnáček** je prostě super místo.

Krásné místo v regionu

## Bahnáček

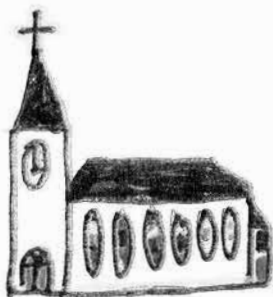
**Bahnáček** je rybník blízko Hasičského areálu. V létě se s kámoškami chodíme koupat a ještě chodím se psem se koupat. V zimě zas chodíme na led. V úterý a pátek dojíždíme na kole na Hasičský areál. V **Bahnáčku** rostou letníky a žijou kapři, Bělíčky a další ryby. Kolem **Bahnáčku** roste rákos.

## Krásné místo v regionu

Hušík je krásné místo. Je tam тихо jsou tam lavičky, na které si můžeme odpočinout, můžeme vidět ryby, poslouchat, jak šáby kuňkají.

# Vacenovský Kostel

Vacenovský kostel je zasvěcen Božskému Jidci Páně. Tento kostel je vybudován ve stylu barokla. V kostele jsou barokní parkety, které jsou chráněny dřevěným podlahovým krytím. Samotný kostel má nepřehlédnutelnou hodnotu, protože ho mají rádi nejen dospělí ale i děti a mládež. Před vstoupem do kostela je křížová cesta, a uprostřed křížové cesty je socha svatého Jidce. V kostele je sakristie a před ním je fara a nové vybudované farmářské centrum. Na farmě bydleli p. farář Viliam Gavril, a spíše je sám i Alša (farmářka, která chodí po chvilce na mě s mláděm). Lhátka máme nádherný kostel.



## Krásné místo v regionu

Vybrala jsem si region Vacenovice. Je v něm plno krásných míst, ale musela jsem psát jenom o jednom. Vybrala jsem si SALAŠ RŮDNÍK a jeho okolí. Salaš je taková dřevěná stodola s červenými křídlicemi. Má velký prostor uvnitř. Nema' okna, takže se tam musí svíčet svíčkami. Vedou tam tři cesty: z lesa

z Vacenovic

z Ratiškovice

Cesty se setkají v kruhu. Uprostřed kruhu je trávník, z něho roste velký strom. Uprostřed trávníku je postavená kaplička sv. Panny Marie. Za kapličkou sv. Panny Marie je velká ohrada, kde se pasou ovce. Jsou zde velké louky, pole. Mezi dvěma poli rostou topoly.



Nevím, kolik lidí se s tímto termínem ZÁSTAVNÍ PRÁVO ZÁKONNÉ na listu vlastnictví již setkalo, ale já jsem ho teď zaznamenala poprvé. Po pátrání na Ministerstvu zemědělství jsem se dozvěděla, že se jedná o omezení vlastnického práva k pozemkům – zástavní právo zákonné pro Českou republiku – Národní pozemkový fond někdy z období kolem roku 1949. V tomto roce byly pozemky na základě přidělové listiny přiděleny občanům, kteří ale za pozemky museli zaplatit určitou sumu nebo ji splácet. Tím se na listu vlastnickém u těchto pozemků objevilo „zástavní právo zákonné“. A nynější majitelé pozemků nevědí, jak se zástava na LV dostala nebo co vůbec znamená. Pokud máte na listu vlastnictví toto zástavní právo uvedeno, můžete se obrátit na OÚ Vacenovice. My podáme Vaším

jménem žádost na Ministerstvo zemědělství o výmaz omezení (zástavní právo zákonné) na LV č....

Ministerstvo zemědělství vzneslo dotaz na Jihomoravský kraj, zda dluh na pozemku byl splacen či nikoliv. Pokud ne, pošle vlastníkově složenku na uhrazení. Po zaplacení pošle MZe žádost na výmaz omezení na Katastrální úřad Kyjov. Pokud byl dluh již v minulosti zaplacen, pošle MZe rovnou žádost na Katastrální úřad pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Kyjov o provedení výmazu. V obou případech je výmaz na LV proveden zdarma. O podniknutých krocích MZe vždy informuje jak vlastníka, tak i OÚ.

*Ludmila Kacrová*

## Kolektivizace vesnice v roce 1949 – 1957

Kolektivizace je označení procesu přeměny individuálního soukromého zemědělství na kolektivní, zpravidla v souladu s myšlenkami marxismu a jeho ideou společného vlastnictví. Pro kolektivizaci zemědělství neměli komunisté v žádné zemi reálný hospodářský důvod, nýbrž k ní došlo z čistě politicko-ideologických důvodů.

Jak ve stručnosti probíhala kolektivizace v SSSR, který byl dáván jako příklad pro ostatní země východního bloku, včetně tehdejší ČSR? Po ukončení II. světové války byla půda rozdělena drobným zemědělcům a bezzemkům. Tím byla ekonomicky těžce postižena produkce potravin pro obyvatelstvo měst. V důsledku těžkostí bylo v celém hospodářství realizováno zavedení NEP (Nová ekonomická politika) a částečně od této kolektivizace ustoupeno s příznivými výsledky. Koncem dvacátých let však nastala další vlna kolektivizace s tvrdými postihy proti zemědělcům. Následky byly katastrofální. V souběhu s neúrodou v letech 1932 - 1934 byl hladomor na Ukrajině a v jiných částech SSSR - odhadem 7 milionů obětí.

Po Stalinově smrti roku 1953 nastalo určité uvolnění a další vlna kolektivizace na přelomu 50. a 60. let se již nesla ve znamení mírnější propagandy a slabších represí (jen v Polsku došlo k trvalému rozpadu kolektivních hospodářství). Do počátku 60. let se proces kolektivizace až na Jugoslávii a Polsko dovršil ve všech zemích východního bloku. V 60. a 70. letech probíhalo spojování zemědělských družstev ve větší celky, komunistického ideálu společného vlastnictví ovšem nikdy dosaženo nebylo. Drtivá většina zemědělských družstev byla navíc nerentabilní, takže se rozpadla spolu s pádem komunismu.

Jak probíhala kolektivizace u nás, v tehdejší Československu? Základem ke kolektivizaci v ČSR se stal zákon č. 69 o jednotných zemědělských družstvech z 23. února 1949. Ze samotného zákona ani není možné příliš poznat, že cílem mělo být zkolektivizování vesnice. První paragraf tohoto zákona mluví, že v zájmu blahobárného rozvoje zemědělského družstevnictví a odstranění dosavadní roztržičnosti družstevní činnosti v zemědělství jako dědictví minulosti, budou zakládána na podkladě dobrovolnosti jednotná zemědělská družstva, která mají sjednotit dosavadní různá družstva a přinést výhody pracujícím zemědělcům. Je jen naivní mluvit o „dobrovolnosti“ vstupu do jednotných zemědělských družstev, když na vesnici probíhala neustále dokola a stále více vyhrcovanější kampaň ke vstupu do těchto JZD. Významnou překážkou v ovládnutí venkova a jeho „socializace“ byla ekonomicky soběstačná vrstva středních a větších zemědělců, kteří měli nadmíru pevný vztah k půdě, již v mnoha případech jejich rodiny obdělávaly po několik staletí. Tito lidé si většinou vůči komunistické propagandě uchovávali určitý odstup, ovšem v očích komunistů byl každý z nich považován za potenciálního nepřítele socialismu. Tak i s ním a jeho celou rodinou bylo zacházeno. Nejhůře na tom byly rodiny tzv. „vesnických boháčů“, později označováni jako „kulak“. Místní orgány KSČ

měly za úkol vybrat a nahlásit jejich jména pro potřebu okresních orgánů. U nás v obci k tomu nedošlo, i když se o tom asi jednalo. Ve Vlkoši, Skoronicích, Rohatci k tomu došlo i s patřičnými represivními následky: vystěhování ze svých statků, posílání do pracovních táborů a na mimořádná, časově neomezená vojenská cvičení do tzv. vojenských technických jednotek.

Rostoucí nespokojenost obyvatelstva s režimem (mj. kvůli měnové reformě v červnu 1953) nutil komunistické představitele učinit dílčí a přechodné taktické ústupky. V otázce zemědělství se to projevilo, když ministr národní bezpečnosti Karol Bacílek vydal v červenci 1953 ústní rozkaz k zastavení Akce kulak. V ÚV KSČ se mezitím prosadil názor o tom, že při zakládání JZD nelze používat násilí a posléze byla vydána opatření, jež zrušila kulacké seznamy a povinnost zvýšených dodávek, omezila trestní pravomoci národních výborů (zákaz pobytu mohly ukládat nadále již jen soudy) a dokonce umožnila poskytovat finanční pomoc soukromě hospodařícím zemědělcům. Uvolnění procesu kolektivizace se ovšem ukázalo jen jako dočasné. Ústupky režimu byly jen taktickým manévrem, nikoli projevem „zmoudření“ režimu. X. sjezd KSČ v polovině roku 1954 ve snaze čelit rostoucímu počtu odhlášek z JZD vyzýval k opětovnému zesílení trestání „neplničů“ a „kulaků-sabotérů“. Komunistický režim opět zesílil štvavou propagandu a na rozdíl od Polska, Maďarska či NDR v Československu nepřipouštěl existenci soukromého sektoru a dále trval na tom, že selský stav je nutno zlikvidovat.

Otázkou byl jen způsob provedení. Po konzultaci se Sovětským svazem ÚV KSČ rozhodl o důsledném provádění politiky omezování a zatlačování „kulactva“ a vláda vydala nařízení, jež nutila zemědělce neschopné dodržet dodávky k předání své půdy do státního vlastnictví. „Kulaci“ nakonec mohli být přijímáni do zemědělských družstev, avšak jen do takových, jež jsou stabilní a „vesničtí kapitalisté“ je tedy nebudou moci rozvrátit.

Jak probíhala kolektivizace v naší obci v těchto letech? Bylo založeno menšinové JZD na Růdníku na konfiskovaných pozemcích a části budov dvora hraběte Seilerna. Členové byli bývalí deputáti tohoto dvora, ženy a důchodci. JZD si vedlo dobře díky různým výhodám a podporám i pracovitosti členů. Počet členů byl stabilní, až do roku 1965, kdy nastalo období tvrdého přesvědčování nejen středních zemědělců, ale všech ostatních vlastníků zemědělské půdy, tzv. kovorolníků. Byli to horníci, zaměstnanci Nafty, Šroubáren apod. V těchto případech, při odmítnutí přihlášky do JZD, bylo vyhrožováno i jejich propuštěním. U výkonných zemědělců to bylo neplnění povinných dodávek, neúměrně vysokých přes menší úrodnost půdy v katastru, nepovolování domácích porážek. Další sankce se uplatňovaly i vůči jejich dětem, nepovolování studia, příkazáním do zemědělství.

Nejtvrdsí formou bylo použití vl. nař. 50/1955, § 5 o zajištění zemědělské výroby. Tento zákon legalizoval tzv. likvidaci „úpadkových

hospodářství", které bylo použito při nesplnění povinných dodávek. Bylo to spojeno s intenzivní přesvědčovací kampaní ke vstupu do JZD. Jednotliví zemědělci byli jednotlivě předvoláváni ke komisi, složenou ze zástupců MNV, ONV zemědělského odboru, KSČ, vybraných dělníků patronátního závodu. Komise byla předem instruována o situaci předvolaného a dohodnutém postupu. Závěr byl jednoznačný - buď podpis přihlášky nebo postup uvedeného vl. nař. 50/1955, § 5 ve znění:

Nelze-li zajistit obdělávání zemědělské půdy ani smluvním odevzdáním nemovitosti do užívání podle ustanovení § 4, přikáže výkonný orgán místního národního výboru část zemědělské půdy vlastníka, a po případě také provozního zařízení, nebo celé jeho hospodářství do užívání na dobu nejméně šesti let zemědělským závodům socialistického sektoru, a není-li to možné, malým a středním rolníkům v obci, kteří jsou s to ji řádně obdělávat.

Protože toto řešení bylo odmítnuto místními zástupci MNV a KSČ, bylo rozhodnuto v případě odmítnutí podpisu přihlášky do JZD, převzetí půdy místním JZD, živého a mrtvého inventáře Státním statkem Hodonín. Stalo se tak u 7 zemědělců, u kterých po konečném odmítnutí podpisu do JZD bylo provedeno fyzické převzetí živého inventáře /koní, dobytka/ dotčným státním statkem a půdy místním JZD. Těžko si dnes můžeme představit, co prožívali dotčení při této exekuci, zvláště u dnešní mladší generace. Přesto nedošlo ani k zaznamenaným projevům protestu.

Srovnejme na příklad zápisem z kroniky obce Milotic z roku 1957, kdy ne muži, ale místní ženy našly odvahu vyjádřit svůj protest proti tomuto zákroku:

Likvidátoři z okresního národního výboru za pomoci několika zaměstnanců průmyslového závodu měli likvidaci uskutečnit. Z jednoho hospodářství odvedli hovězí dobytek do družstevního kravína na faře, ale mnoho žen zemědělců se shromáždilo před kanceláří místního národního výboru, kde křikem protestovaly. Konečně několik jich běželo do kravína na faře a dobytek dovedly zpět původnímu majiteli. Od dalšího komise ten den upustila, ale asi za 14 dní byla likvidace v klidu provedena.

Jelikož kolektivizace měla jen politicko-ideologické příčiny a jelikož kolektivní hospodářství bylo v porovnání se soukromým hospodařením značně slabší, došlo s pádem komunismu také k rozpadání zemědělských družstev a obnově soukromého vlastnictví. V mnoha zemích se původní vlastníci hlásili ke svému zabavenému majetku, plná restituce ovšem neproběhla nikde. Stejně tak ve většině případů zůstali nepotrestáni organizátoři represí spojených s kolektivizací.

Návrat zemědělství zpět ke stavu před kolektivizací by ovšem rovněž nebyl žádoucí. Vývoj v západní Evropě (zejména ve Francii) ukázal, že proces scelování pozemků vede k ekonomicky výhodnějšímu hospodářství. Zatímco v západní Evropě ovšem scelení pozemků bylo dosaženo odkupem půdy od méně úspěšných zemědělců, ve východním bloku k tomu došlo skrze represe komunistického režimu, jež za sebou zanechaly miliony obětí, rozvrácené sousedské vztahy a pachutí bezpráví, jež lze dnes jen těžko napravit.

*Ing. Ingr Blažej*

*Použité prameny:*

*Wikipedie, Paměť národa, Kronika obce Milotice*

## Co se dělo v mateřské škole

Rok v mateřské škole jsme zahájili tradičně 1. zářím s počtem zapsaných dětí 84, což je 28 dětí na třídu. V letošním roce se nám velmi dobře pracovalo ve zrekonstruované školce s novou zahradou. Jediné, co nás trápí, je zavalžování zahrady, protože bez toho nám tráva na zahradě neporoste.

Pracovali jsme podle našeho školního vzdělávacího plánu „Dokážu to sám“ a jsem přesvědčena, že děti, které odchází do základní školy, jsou opravdu dobře připraveny a spolu s paní učitelkami školu dobře zvládnou.

Akce, které se konají pravidelně, se z velké části staly tradicí. Ty, které již pořádáme delší dobu, nabraly nové rozměry. Například první pohádkový les jsme pořádali v roce 1988, což je úctyhodných 28 let. První pohádkové postavy byly paní učitelky. Červenou Karkulku tenkrát zahrála paní učitelka Irena Fejfarová a myslivce paní učitelka Milena Dobešová. První loupežníci, kteří tenkrát založili tradici hrozných loupežníků, jsou dnes již celkem úctyhodní pánové. Byl to Franta Blahůšek, Vlada a Libor Školařovi, Jožka Bureš, Arnošt Brázdil, který také namaloval perníkovou chaloupku. Měla jsem štěstí, že moje děti byly ochotné ke spolupráci a vždy mi našly i pomocníky z řad svých kamarádů. Holky, dnes už jsou také maminky, začaly jako víly a časem povýšily do rolí jako princezny či ježibaby. Tenkrát to byli kluci, dnes už jsou dospělí pánové, jako princové, vodníci a hejkalové. Nemůžu vyjmenovat všechny, ale např. Helenka Šťastná, Miška Macková, Petra Dobešová, Dáša Polášková, Libor Šťastný, Adam Šťastný, Radek Lucký. Ráda bych při této příležitosti poděkovala všem i těm, kteří se zúčastňují jako pohádkové postavy pravidelně a někteří již několik let. Není nad to mít dobrou rodinu. Kluci Jakubíčkoví mi v posledních letech pomáhají zajistit účinkující z řad svých kamarádů. Michal Jakubíček zajišťuje loupežníky, kteří si drží strašidelný standard, ale trochu strachu v lese neuškodí. Jsou to kluci Milěřovi, Radek a Honza Školařovi, Marek Bolf, Radim Staša a z Milotic pravidelně dojíždí loupežník Ondra Novák.

Roman Jakubíček se postará o prince, princezny a vodníky. Na krále už bychom mohli pasovat Petu Šťastného a Romana Jakubíčka,



*Začátky pohádkového lesa*

kterí představují prince již 12 sezónu. Mnoho let byly za princezny Ivanka Hanáková, Renata Šrédlová, Jana Stašová a Andrea Batková. Vystřídalo se mnoho klaunů např. Andrea Kaňová, Kristýna Vacenovská. I role vodníků je již stabilní, jsou to Kamila Kristová a Michal Ingr.

Nemůžu vyjmenovat všechny trpaslíky a víly, protože se jich vystřídal hodně a některé už povýšily na čarodějnice, např. jako holky Brhlavy nebo Martinka Grufíková a Dominika Bábíčková jsou skvělé čertice. Julinka Blahušková, která je již několik let za Karkulku, Mojmír za vlka a myslivec je Martin Polášek. Holky Krmíčkovy, Anička Příkazská, Adélka Bábíková, Tereška Matyášová a Gábinka Grufíková postoupily z trpaslíků na víly.

Někteří se oženili, děvčata se vdala a tak jde koloběh stále dola. Podle jmen poznáte, že někteří přebírali role po svých rodičích a na našem pohádkovém lese se vystřídal již několik generací. Touto cestou chci poděkovat všem, kteří nám kdy pomohli při pohádkovém lese, a bylo to určitě několik stovek účinkujících. Děkuji i těm, o kterých jsem se nezmínila, ale jsem jim za pomoc moc vděčná.

Myslím, že všechny akce, které jsme pořádali, se setkaly s úspěchem také díky spolupráci rodičů. Velmi se vydařily sportovní hry, kterých se aktivně zúčastnili i rodiče a všichni zde projevili sportovního ducha. Také konec školního roku, kde se tradičně loučíme se školáky, měl velký úspěch, děti se velmi snažily. Za všechny paní učitelky chci poděkovat všem rodičům za dobrou spolupráci a za kytičky, které jsme dostaly jako poděkování od dětí a rodičů. Za peníze vybrané na vstupném jsme dětem zakoupili šerpy a děvčatům šaty, ve kterých tancovala.

V červnu nás navštívila a provedla kontrolu Česká školní inspekce. Paní inspektorky strávily v naší školce tři dny, zúčastnily se výchovně vzdělávací práce ve třídách a provedly kontrolu dokumentace. Závěrečné hodnocení: všechny sledované oblasti měly výbornou úroveň a nebyly shledány žádné nedostatky. Doporučení inspekce: Zachovat vysokou kvalitu vzdělávání. Inspekce ocenila dobrou spolupráci s obecním úřadem, a my si jí také moc vážíme.

Prázdniny se blíží, všichni se na ně těšíme. Všem a obzvláště dětem, chci popřát krásné prázdniny plné pohody, radosti a sluníčka. Všem, kteří s námi v minulém školním roce spolupracovali, děkuji za podporu a pomoc a po prázdninách se budeme těšit na nový školní rok.

*Mgr. Květoslava Malá, ředitelka MŠ*



*Začátky pohádkového lesa*



*Sportovní hry*



*Končí Vánoce*



*Sportovní hry*



*Připravujeme se do školy*



*Pečení milostí*





Výlet vláček Vracov



Den země



Výlet na Veverí

## Hurá na prázdniny

Léto se zabydlelo v kalendáři a s ním přichází tolik očekávaný čas velkých prázdnin. Poslední dny ve škole jsou už plné nedočkavosti. Myšlenky těkají za okna vymalovaná sluncem a školáci loví zbytky sil k soustředěné práci. Dávají šanci posledním vědomostem. Jejich silové pole naopak neutuchá v aktivitě o přestávkách. To už je jasný signál, že v nejlepším se má přestat ☺ Tak hurá na prázdniny!

Usedám k počítači a osvěžuji si paměť nad webovými stránkami školy .... co jsme vlastně za toho půl roku stihli, když to zase tak strašně rychle uteklo. Nevím, jestli to tak letí i za okny školy bez školního zvonění (neúprosné časomíry), nebo je škola v nějakém zvláštním režimu urychlování částic?

Pohled na záplavu fotek z množství školních akcí a různých aktivit mě utvrzuje v jednom, rozhodně jsme nijak nezaháleli. Ve zkráceném výčtu sloves jsme se hlavně učili, spolupracovali, překonávali se, bavili, kouzlili, kuchtili, pomáhali uklidit svoji obec, plavali, jezdili na kole, sportovali, tvořili a malovali, cestovali za kulturou i poznáním do velkých měst. Spousta témat ležela taky jen za humny školy. I letos jsme si vybrali jednu trasu napříč Vacenovicemi jako celoškolní projekt. Podporovat povědomí o obci a vytvářet pěkný vztah k našemu rodišti je jednou z priorit koncepce školy.

Jen co se rozběhlo druhé pololetí, mohli jsme u zápisu přivítat 34 budoucích prvňáčků. 30 z nich usedne v září do lavic. Budou se učit

ve dvou třídách, které se po obědě využívají i jako oddělení školní družiny. Od září se také otevře ranní družina. Na začátku školního roku měli naši žáci možnost vybírat z bohaté nabídky zájmových kroužků: keramický, výtvarná dílna, country tance, aerobik, cvičení mladších žáků v Sokole a odpolední dyslektická pomoc pro žáky s výukovými potížemi. 2x týdně se z učeben ozývaly nejrůznější hudební nástroje pod taktovkou ZUŠ. V obci pak funguje velká řada dobrovolníků, kteří se věnují školní mládeži např. v mysliveckém sdružení Sojky, ve Včelařicích, folklórních i sportovních (fotbalových) spolcích. Své pohybové schopnosti mohou zájemci trénovat v hasičském sportu nebo se zdokonalovat v šachovém klubu. Pokud některým zůstává ještě spousta volného času, venku při hrách, třeba vybíjené s vrstevníky, nikomu nic nebrání, alespoň tak to vždycky na dědině chodívalo.

Od brzkých prvňáčků přímo k našim nejstarším...pátákům. Ti se za chvíli rozprchnou za svým dalším vzděláváním. Velmi nás těší reference z těchto škol, kde se naši bývalí žáci zapisují jako premianti a dozvídáme se o nich pochvalné zprávy. Děcka, držte se. ☺

Touto cestou ještě moc děkuji maminkám i babičkám za výborné občerstvení a provoz bufetu na sportovním odpoledni. Moc si vážíme i „tekutých“ příspěvků od tatínků vinařů na vánoční jarmark. Také všem, kteří se s námi podíleli na sběru papíru, patří velké DĚKUJEME. Vydělené peníze jsme obratem použili na úhradu autobusů za kulturou do Brna.

Pokud se chcete dozvědět o našem školním snažení více, zvu Vás na webové stránky [www.skolavacenovice.cz](http://www.skolavacenovice.cz). Ty spokojené dětské tváře za to rozhodně stojí.

Krásné letní dny.

*Mgr. Liběna Lisá, ředitelka školy*



2. místo ČBZ – děvčata



Mikulčice – předávání cen



4. místo – příběh vlaštovek



Dílo Veroniky Blahové



Předplavecká příprava



Tatínkové do toho



Závěr školního roku



Aneb co jsme celý půl rok dělali a co nového pro vás chystáme po prázdninách! K pololetnímu vysvědčení jsme již tradičně dětem připravili karneval. Celým odpolednem je provázeli „staří známí“ šašci Bimbule a Bambule, jejich tanečky a soutěže pobavili malé i velké návštěvníky. Ačkoliv jsou to „obyčejné“ maminky z našich řad, hravě strčí do kapsy profesionální baviče. Tímto jim patří náš velký dík! Děkujeme také všem osloveným firmám i jednotlivcům, že nám pomohli vytvořit bohatou tombolu a opravdu každé dítě odešlo domů s dárkem.

Karneval tentokrát navštívilo bezmála 160 dětí v doprovodu 250-ti dospělých. V takovém objemu lidí je těžké ovlivnit, kdo kde bude stát nebo sedět, proto se omlouváme všem, kteří v tomto směru cítili nepohodlí. Setkali jsme se i s negativními ohlasy na to, že na tanečním parketu postávají dospělí a děti tak nemají místo na tanec. Domníváme se, že je na zodpovědnosti každého z nás, jak si své dítě nebo vnouče hlídá, a chápeme, že malé děti se prostě bojí být mezi tolika neznámými lidmi sami a potřebují mít své dospělé na dosah. Proto prosíme, budme k sobě i v tomto směru tolerantní.

Březen byl pro nás ve znamení příprav a realizace dětské burzy jarního a letního oblečení. Tentokrát se nám přihlásilo 105 prodávajících a návštěvníci si mohli vybírat z 5868 kusů nabízených věcí. Pomalu se dostáváme k maximálnímu možnému objemu věcí, které jsme schopni v tak malém počtu organizátorů přehledně připravit k prodeji a následně přebírat a rozdělit zpět. Věřte nebo ne, ale i ta sebemenší věcíčka nám projde rukama třikrát, a kdybychom měli počítat kroky, které na sále za ten víkend nachodíme, vyšlo by to na kilometry. Děkujeme proto všem dobrovolníkům, kteří nám nezištně pomáhají. Termín pro konání zimní burzy se nám tentokrát podařilo zajistit až na 22. 10. 2016, těšíme se na všechny nakupující v sobotu od 8-16 h v sále Hospody u Letochů.

V dubnu jsme se zapojili spolu s obcí a Základní školou do akce Den země. Naším cílem bylo seznámit nejmenší děti s tím, že si máme vážit přírody kolem nás a udržovat pořádek, nejen doma, ale i venku, v lese, na louce, u vody. Nejprve byla pro děti nachystaná stezka s úkoly zaměřenými na ekologii, se kterými jim pomohli rodiče. Po jejich splnění jsme společně zasadili asi 30 lip, ty věnovali myslivci v čele s panem Setínským a jeden velký ořešák za Klubíčko. Děti byly nadšené, že si stromky mohou označit svým jménem a sázení je velmi bavilo. Po cestě zpět do areálu Březička jsme všichni sbírali odpadky. Na Březičku byla instalována krásná výstava výtvarných prací žáků základní školy na téma příroda. Všichni jsme se shodli, že děti mají velký talent a díla se jim moc povedla. Po společném opékání špekáčků děti vyrobily dva hmyzí domečky a ve výtvarných dílničkách z ekologických materiálů želvičky a papírové korálky. Naším nejmenším se Den země moc líbil, a pokud budeme moci, rádi jej v příštím roce zopakujeme. Snad nám bude počasí více nakloněno než letos.

V průběhu celého roku nám běží programy cvičení pro děti, cvičení pro ženy Latino-aerobic a projekt ambasadorky, při kterém se představují různé firmy z oblasti péče o zdraví, výživy a hygieny. Po prázdninách v nich budeme pokračovat, informace o opětovném zahájení se dozvíte prostřednictvím infokanálu obce a internetu.

A teď z aktuálního dění. Na konci června jsme opustili stávající hernu v ulici Jezěrka a stěhujeme se do ulice K vinohrádkám, blíže k centru obce. Během nadcházejících měsíců se budeme snažit

prostory připravit. Je zde třeba provést drobné stavební úpravy, vymalovat a upravit zahradu pro děti. Hlavním důvodem našeho stěhování je oplocená zahrada okolo domu, kde můžeme udělat pro děti pískoviště, houpačky, prolézačky a jiné herní prvky. Případně ohniště, kde si mohou větší děti s rodiči udělat táborák, posedět venku. Toto nám dosud velmi chybělo. Další výhodou je, že herna bude mít více místností, tudíž konečně můžeme oddělit prostor pro hraní a pro tvoření. Také budeme moci připravit lepší místo pro nejmenší děti, s terapeutickým bazénkem, skluzavkou, houpačkou a starší děti budou mít klid na kreslení, stavebnice, skládačky.

S novými prostorami máme pro vás i nové aktivity. V rámci našeho projektu, týkajícího se vzdělávání a rozvoje, na který jsme získali grant z Jihomoravského kraje, chceme dle zájmu ze strany rodičů, uskutečnit tyto kurzy.

**Kurz efektivního rodičovství:** Program je zaměřen na seznámení rodičů s alternativními možnostmi přístupu k rodičovství, poskytuje prostor pro praktické uchopení rodičovských dovedností, přivádí rodiče k takovému stylu výchovy dětí, jehož cílem je vychovat děti spolupracující, ochotné, zdravě sebevědomé a vstřícné.

*„Napadlo Vás, že někdy nerozumíte svému dítěti a nevíte, jak odpovídat na dětský hněv, jak reagovat na odmoulování a dětský negativismus, jak vychovávat bez křiku a trestání, jak děti účinně povzbudit bez přemíry odměn?“*

Tento kurz, je mezi rodiči velmi kladně hodnocen a v okolních obcích již v minulých letech několikrát proběhl. Kurzovné bude z velké části hrazeno z grantu, počítáme pouze s malou spoluúčastí. Začátek je předběžně stanoven na říjen a zájemci se mohou hlásit už teď na tel: 777831104, nebo emailem na klubickovacenovice@seznam.cz. Počet míst na kurzu je omezený!

**Kurz jemné motoriky:** pro děti od 3 do 5ti let. Malá skupinka dětí, se kterými zkušená lektorka pracuje na samostatných úkolech a využívá také prvků Montessori. Po domluvě s lektorkou bychom rádi pro rodiče připravili ukázkovou hodinu, aby měli představu, jak kurz probíhá. Zájemci se mohou přihlásit na emailu: klubickovacenovice@seznam.cz

**Kurz anglického jazyka pro děti či dospělé:** o bližší informace si můžete napsat na email: klubickovacenovice@seznam.cz, nebo položte otázku na Facebookových stránkách Klubíčko Vacenovice, rádi vám dotazy zodpovíme.

Teď už nezbyvá než popřát vám krásné léto a dětem báječné prázdniny. Zároveň zveme všechny děti i dospělé poslední srpnovou neděli na Hasičský areál na akci Rozloučení s prázdninami ve stylu indiánského léta. Návštěvníci v indiánských převlecích jsou samozřejmě vítáni! Pro děti budou připravené tvořivé dílničky v indiánském duchu, diskotéka a skákací hrad.

Pokud máte jakékoliv připomínky, postřehy či nápady k fungování našeho centra, neváhejte nám je napsat. I negativní sdělení nám může pomoci být v budoucnu lepšími.

*Za Klubíčko Zuzana Harcová*



Mimo pravidelné sobotní schůzky na chatě nebo v lese jsme absolvovali i větší akce, o kterých Vás chceme informovat.

První byla výstava motýlů ve Vracově. Tady jsme se z poutavé přednášky dověděli mnoho zajímavostí, např. že se z obyčejné „cú-falenky“ (mravkolev) nakonec vyvine krásná vážka...

11. 3. jsme jeli vlakem na dvoudenní výlet do Hrubé Vrbky. V místní ekofarmě jsme viděli zvířata jak domácí, tak divoká. Nejvíce nás zaujalo stádo divočáků a býk velký jak mlatěvna. Při vycházce jsme tady slyšeli a viděli prvního letošního skřivánka.

Další sobotu čekalo paní vedoucí na chatě od Sojek překvapení v podobě dárků a kytice růží ke kulatým narozeninám.

Příští výlet autobusem byl do Hodonína na Okresní přehlídku mysliveckých trofejí. Tady poznáváme, jaká zvířata se v okrese vyskytují a loví.

14. 5. se konalo na Pánově okresní kolo Zlaté srnčí trofeje, zde jsme získali celkem 5 medailí: Katka Jakubíčková ve své kategorii - bronz a stříbro ve střelbě ze vzduchovky. Zuzka Bouchalová - bronz ve střelbě ze vzduchovky. Vojta Čopf - bronz ve své kategorii a bronz ve střelbě ze vzduchovky.

Další výlet autobusem se také vydařil. Byla to návštěva lesní naučné stezky okolo Buchlova. Během 3 km dlouhé a náročné cesty nás

čekalo 11 informačních tabulí, ze kterých jsme vyhledávali odpovědi do předem připravených testů. Překvapily nás dokonalé sochy zvířat v životní velikosti ze zdejších hvozdů, které si každý rád osedlal. Při zpáteční cestě jsme se zastavili v Pytláckém muzeu v Babicích. Správce musea nám poutavě vyprávěl o životě a osudech myslivců, ale i místních pytláků. K tomuto vyprávění patřila i ukázka mnoha důmyslných pytláckých zbraní.

11. 6. jsme po loňském úspěchu zopakovali „Tajuplnou noc“ na chatě. Sojky vyžadovaly strašidelnou stezku odvahy, kterou jsme museli chtít nechtě připravit. Dlouho budeme vzpomínat na hrdinské výkony účastníků, kteří po prvním zašustění v palachu brali nohy na ramena. Večer jsme si užili taboráku, her a srandy. K spánku jsme uléhali dlouho po půlnoci a dobrou noc nám došel popřát i sám velký Krakonoš. Po nedělním obědě „erteplovém guláši“ uvařeném společnými silami, jsme tento víkend vyhodnotili, všechny po zásluze odměnili a vrátili zpět do svých hnízdeček.

Na poslední schůzce jsme rozdali Sojkám osvědčení o absolvování 2. ročníku a už teď se těšíme na staré i nové Sojky po prázdninách.

Věříme, že se sejde stejně dobrá parta, na kterou je spolehnouti a pro kterou je radost něco dělat.

*vedoucí S&S = Setínská & Setínský ml.*



Sojky – Krakonoš na chatě



Sojky – kuchařky u guláše



Sojky – Buchlov





Sojky – na Buchlově



Sojky – výstava motýlů



Sojky – čištění studánky



Sojky – stodoly Hrubá Vrbka



G. PLINIUS:  
„Protože nám není dovoleno dlouho žít,  
zanechme něco, co bude svědectvím,  
že jsme žili.“

## Čestný občan VACENOVIC Ph. Dr. JAN KOUTNÝ (Vacenovice 18. 5. 1876 – Halič 14. 6. 1918)

Jaký osud se asi skrývá pod jménem Jan Koutný? Prosté jméno je vyryto na vacenovském pomníku mezi padlými vojiny první světové války. Ztrácí se na konci seznamu téměř padesátky obětovaných životů. Všechny vojáky spojuje drsná hrůza bojišť a předčasná smrt. Jen jejich životní cesty končily v jiném čase, na jiném místě, v jiném společenském postavení. Ale všechny životy měly vzácnou, jedinečnou a neopakovatelnou hodnotou. Jaká byla tedy příčina ohlédnutí se právě po tomto jménu?

Při čtení jmen padlých jsem si uvědomila, že v milotickém kostele je u jména Jan Koutný uveden ještě titul Ph.Dr. Jak to, že na našem pomníku chybí?! Došlo mně na mysl, že věrohodnější bude asi milotický záznam, protože byl „vytesán do žuly“ bezprostředně po Velké válce. Kdežto ve Vacenovicích byl pomník obětům války vysvěcen až v roce 1948.

Začala jsem hledat „fakta“. Ale od místních pamětníků jsem se nemohla dopátrat ani jména rodiny, ze které Jan Koutný pocházel. Nakonec jsem měla štěstí! „Stihla“ jsem se ještě setkat s živoucí kronikou obce - panem Václavem Křištofem (1931 – 2013) - žijícím v domově důchodců ve Strážnici. On to byl, kdo mě nasměroval do rodného domu paní Františky Ingrové roz. Koutné (1920 – 2006). Od jejich dětí jsem získala několik neurčitých fotografií a útržkovitých zpráv, jako např. že: „... „do rodného domu maminky ve válku jezdili jacísi Otíci .... stařeček prý rád vykládali, jak za války jezdili do Brna z nejakým proviantem a uměli ze sebe dělat hlupáka, aby sa vyhnuli placení cla“.

K získání konkrétních informací pomohla až Karlova univerzita v Praze, která v době studií Jana Koutného nesla název Karlovo-Ferdinandova univerzita německá a česká (působili zde Al. Einstein a T. G. Masaryk). Tímto sdělením potvrdila platnost titulu:

„Jan Koutný maturoval v roce 1896 na gymnáziu v Uherském Hradišti. Na Filozofické fakultě české univerzity studoval od zimního semestru 1896-7. Dne 28. 3. 1903 byl promován doktorem filozofie, obhájil práci O číslech Bernoulliho, kterou lektorovali profesori Studnička a F. Koláček, státnice měl z filozofie, matematiky a fyziky. Na fakultě nepřednášel.“

Po ověření „totožnosti“ jsem předpokládala, že pražský Vojenský ústřední archiv lehce dohledá zase informace o vojenské službě a nalezne záznam o jeho smrti a místě společného hrobu. Už vzhledem k tomu, že byl Jan Koutný nositelem vyšší vojenské hodnosti. Odpověď z Prahy ale přinesla zklamání: „Bohužel, nepodařilo se nám nalézt žádné informace ani ve fondu kmenových listů, ani v kartotéce padlých v první světové válce. Vzhledem k věku sloužil pravděpodobně v domobraneckém pluku. Pokud se nedochoval osobní spis, není žádná možnost zjistit vojenskou službu prof. Koutného.“

Nerada jsem se smířovala s myšlenkou, že se dostatečně „neživí“ minulost náhodně objevené vacenovské osobnosti. Obrátila jsem se proto na milotického kronikáře. A pan Václav Lunga – jako obvykle - nezklamal. Objevil u jména „hledaného“ tyto skutečnosti:

„Středoškolský profesor Ph.Dr. Jan Koutný zemřel až v posledním roce 1918, nikoliv však na zranění od nepřítele“. Celý zápis faráře Antonína Dostála v milotické farní kronice zní:

„Ph.Dr. Jan Koutný, c. kr. profesor na II. českém gymn. v Brně, c. a k. setník, rodák z Vacenovic, milý přítel a nadaný Slovák, ve kterého jsme skládali velké naděje pro budoucnost. Byl dlouhý čas na italské frontě, potom poslán v květnu (1918) do Lvova a tam byl zákeřně zastřelen svým podřízeným c. a k. německo-židovským poručíkem

z revolveru z národní zášti.“ Tato tragická zpráva vysvětlila důvod, proč nebylo jméno Jan Koutný zaevidováno ve vojenských úmrtních matrikách. S objasněním příčiny smrti narůstal můj zájem o další údaje z jeho osobního a profesního života. A tak se „hledalo“ sídlo II. českého gymnázia, kde měl mít profesorské působišť. Stalo se, že během střídání „režimů“ došlo k organizačním změnám, přesunům, ke ztrátě dokladů o studentech a o učitelském sboru (skartace během německé okupace). Bezvýsledně jsem obesílala možná brněnská gymnázia (se sídlem na Křenové, kap. Jaroše, na Poříčí). Příčinou neúspěchu bylo i neosobní - mejlové jednání s příslušnými institucemi.

Až náhodné setkání s paní Marií Floriánovou z Brna vedlo k „odhalení“ důležité životní etapy profesora Koutného. Paní Marie našla stopu vedoucí ke kontaktu na děti a vnuky prof. Koutného. Její usilovná práce v brněnských archivech a osobní kontakty na kompetentní pracovníky gymnasií byla korunována úspěchem. Zdokumentovaný profesní život Jana Koutného umožnil nahlédnout i do jeho osobního života. Korunou její badatelské práce byl objev fotografie prof. Koutného, která byla pořízena nedlouho před jeho odchodem na frontu!

V „osobitostním výkazu c. k. II. českého státního gymnasia v Brně“ byla na prvním listu zpráva: „Ph. Dr. Jan Koutný c. k. profesor byl od 22. prosince 1914 na bojišti světové války. Dne 14. června 1918 zavražděn, zemřel ve Lvově jako setník.“ Na dalších listech se uvádí (kromě rodinných poměrů a vzdělání), že „v roce 1897-8, 1898-9 obdržel službu vojenskou, jest c. k. poručíkem v poměru evidence zeměbrany, mluví německy a polsky. Způsoblost učitelská: 1. tělocvik, 2. matematika a fyzika pro vyšší gymnasia reálky, 3. doktorát filosofický.“ Ve výkazu je podchycena i jeho činnost literární. Součástí výkazu je také korespondence (z let 1918 – 1921) vedená mezi řízením gymnasia a Valerií Koutnou ve věci „vdovské pense a výchov. příspěvku pro její dvě děti Miladu a Otakara“. (Navýšení „penzijních požitků“ o zápočet služebních let Dr. Koutného: dobrovolná jednoroční presenční služba a prázdninová vojenská cvičení). V přiložených dokladech nacházíme i úhledný rukopis prof. Koutného. Odesílá žádost „veleslavné c. k. zemské školní radě, aby mu bylo dovoleno míti na bytě a stravě od 1. 1. 1904 svého švakra Richarda Pavelku, žáka VI. tř. c. k. II. čes. gymnasia v Brně“. (Z dalších písemností se dovídáme, že bratr jeho manželky Valerie bydlel v jejich domácnosti již ve šk. roce 1902-3 a profesor Koutný mu byl svědkem na jeho svatbě).

V osobním výkazu je zaznamenána profesní kariéra Jana Koutného a získání stipendia, o které se v roce 1909 ucházel. Zemský školní inspektor hodnotí profesora ústavu: „Schopnosti a znalosti – velmi dobré, odborník zapracovaný, stále pilně se vzdělávající, literárně činný. Přípravuje se promyšleně, chápavosti i slabých žáků přístupně, za pozorné součinnosti jejich, s dobrým úspěchem máje vždy dobrou kázeň. Plnění povinností – svědomitě a snaživě. Koná praktika mimo hranice svých školských povinností, se zájmem a snahou. Zabývá se velmi pilně přírodními vědami, jda za určitým programem v bádání přírodovědeckém, dle cíle v žádosti vyčteného, opravňuje doufati, že by stipendia dobře využítkoval“.

V archivních dokumentech českého gymnasia je uloženo smuteční oznámení s datem 17. 6. 1918:

„Profesorský sbor II. českého státního gymnasia v Brně podává smutnou zprávu, že jeho milý člen, pan Ph.Dr. Jan Koutný, c. k.

profesor, t. č. c. a k. setník, vyznamenaný vojenským záslužným křížem s mečí, signem laudis atd., čestný občan milotický, podlehl úkladnému zranění dne 14. června 1918 o 11. hodině dopolední, v mužném věku 42 let ve Lvově. Zemřel klidně, zaopatřen svátostmi umírajících.

Tělesná schránka drahého zesnulého bude ve zdejší garnisonním kostele (u Jesuitů) slavnostně vykropena a odtud doprovozena k odpočinku na Ústředním hřbitově brněnském.

Zesnulý druh působil na našem ústavě se vzornou horlivostí od roku 1903 a byl studující mládeží vždy vlídným a výborným učitelem, členům sboru pak milým a váženým kolegou. Zůstane nezapomenutelný nejen rodině, kterou tolik miloval a která vroucně lásku jeho opětovala, nýbrž i všem, kdo jej znali.

Památku jeho uctí náš ústav smuteční mší sv. v kostele Nanebevzetí Panny Marie na Starém Brně. Den a hodina pohřbu a zádušní mše budou oznámeny v denních listech."

Ve výroční zprávě II. českého gymnasia za šk. rok 1917-18 je uložen také text pochvalného epitafu:

„V nejlepších mužných letech, uprostřed krásných snů a nadějí do budoucnosti, vzdálen své rodiny za povinností vojenskou, vyrván byl úkladným zraněním náhle svým nejdražším, škole i národu vzorný otec, výborný učitel, nadšený syn národa. Přes půl čtvrtá roku dělila jej válka od rodiny, oddálila od školního povolání. Než přes to neutuchal v něm živý zájem o veškeren život školský, rodině tím větší podával důkazy své něžné lásky. Ale právě v tu dobu, kdy chystal se připravit jí příjemný pobyt prázdninový v místě svého vojenského působení, zmařena jeho otecká starostlivost ranou zákeřnickou 5. června a podkosen květ života jednoho z nejlepších. Jako c. a k. setník domobranecké pěchoty vydechl 14. června šlechetnou svou duši ve vojenské nemocnici ve Lvově, kamž byl dopraven ze Skryholova v Ukrajině.

Mimo manželku lkají nad předčasným skonem dobrého tatínka dcera Milada, žákyně IV. a syn Otakar, žák III. tř. našeho gymnasia.

Jan Koutný narodil se 18. 5. 1876 jako syn rolníka ve Vacenovicích. Gymnasium studoval v Uh. Hradišti (v 1. 1888-9. - 1895-6), universitu v Praze (v 1. 1896-7 - 1900-I). Téhož roku vykonal stát. zkoušku z tělocviku. Aprobace z matematiky a fyziky pro vyš. gymn. a reálky došel v. 1902 a doktorátu filosofie 1903. Dráhu svou učitelskou začal jako supl. učitel 1901-2 na čes. reálce v Brně. 1902-3 byl již provisorním učitelem ve Val. Meziříčí a od 1. 9. 1903, tedy plných 15 let, skutečným učitelem při II. čes. gymn. v Brně. Roku 1905 udělen mu titul profesora a 1912 povýšen do VIII. h. tř.

## Roku 1910 jmenován byl čestným občanem svého rodiště VACENOVICE.

23. 12. 1914 povolán byl jakožto záložní poručík dělostřelecký k činné službě vojenské nejprve do Niederdorfu, pak byl v radiotelegrafickém oddělení v Rivě, sám potom řídil takové oddělení vědomostí. Přidělen byl domobranecké pěchotě, účastnil se bojů (8.9. 1915) u Lusie, pak na Alochettě, ve Valarse a u Pasubbia. Za hrdinné chování a statečnost dostalo se mu nejen povýšení na nadporučíka a setníka, nýbrž i čestného uznání udělením signa laudis a vojenského záslužného kříže s mečí. Na jaře 1918 poslán byl jako samostatný velitel pracovní setniny do Skryholova v Ukrajině, kde ho stihl netušený zlý osud.

Dr. Koutný jako profesor neviděl svého povolání jen v činnosti školské, kterou konal vždy rád a svědomitě, takže byl miláčkem svých žáků, ale také v samostatné činnosti, v dalším bádání ve svém oboru, jak dosvědčují četné jeho práce, jež přinesly různé odborné časopisy (Český Lid, Časopis mor. musea, Zemědělská politika, Příroda, Hlídka, Česká obec. V programu gymn. Val.-meziříčského má práci: O rozvoji teploměřičství, v programech našeho ústavu: O reformě vyučování fyzice 1907-8, Chemicko-fysikální praktikum 1909-10. K matematicko-technickým základům sociálního pojišťování rak., 1911-12. Samostatně: Krupobití na Moravě v letech 1896-

1906 a Moderní elektrina).

Myslivému a bádařnému jeho duchu dostalo se záhy uznání tím, že jmenován kurátorem Mor. musejní společnosti a že byl v letech 1906-12 členem zkušební komise pro jednoroční dobrovolníky a v letech 1907-14 pro učitelství na měšť. školách. Při tom účastnil se hojně života společenského a spolkového, jako ve zdejšímu odboru spolku profesorského a matematického. Zvláště však milým druhem byl nám ve sboru pro srdečnou svou povahu, přímé jednání a ideální snažení. Takoví lidé neumírají, nýbrž zůstávají v trvalé paměti souvěkovců – a tak zůstane i on v milé paměti nás všech i svého žactva a všech těch, kdo jej znali."

Úmrtní oznámení bylo zveřejněno v Lidových novinách a časopisu DEN.

Profesor Koutný obdržel tato rakouská válečná vyznamenání: vojenská **záslužná medaile** známá jako Signum laudis (odznak pochvaly). Záslužné vyznamenání založil v roce 1860 císař František Josef I., medaile byla udělována za vojenské zásluhy ve válce i v míru.

Vojenský **záslužný kříž** byl udělován důstojníkům v jediném stupni za mimořádnou odvahu, rozhodnost a prozíravost před nepřitelem nebo v případě míru za prokázané skvělé služební úsilí. V roce 1916 byly na vyznamenání přidány i zkřížené meče za statečnost.

Poodhalením konce životního příběhu jsme se dopátrali i jeho začátku. Prof. Jan Koutný se narodil ve vacenovské rodině 18. 5. 1876 na domě č. 64. (Nynější majitel MUDr. Metoděj Kreml). Následujícího dne jej pokřtil kooperátor P. J. Křížek, kmotry se mu stali František Grufík a manželka Anna. Jméno porodní báby zapsané v matrice je Zemková z Vacenovic. Jeho otec se jmenoval Josef Kútný, podsedník (1843-1914) a byl synem Štěpána Kútného (1812-1881) z Vacenovic a Františky roz. Polášek z Milotic (1821-1894). Matka prof. Koutného byla Františka Křížková (1850-1914), dcera Jana Křížky z Vacenovic a Františky roz. Gajdíkovej z Ratíškovic.

Rodiče profesora Koutného - Josef a Františka - měli sňatek v roce 1870 a přivedli na svět šest dětí: František (nar. 1871), Josef (1873-1879), Jan (1876-1918), Anna (1881-1882), Maria (1883). Posledním jejich dítětem byl Metoděj (1886-1961) – otec vzpomínané Františky Ingrové-Koutné.

Sňatek profesora Koutného nám pomůže vysvětlit „záhadu“, proč jsme ve Vacenovicích „těžce hledali jeho stopu“. Jan Koutný se oženil 9. 9. 1902 s Valerií Pavelkovou z Milotic. Zajímavostí je, že oddávajícím knězem byl Bonifác Kittrich farář v Polešovicích, což byl strýc Valerie (udělil ji i svátost křtu v době svého působení v Domaníně). Valerie se narodila 8. 4. 1879 v Miloticích na č. 93, (zemřela v Brně v roce 1948, byla 30 let vdovou). Je pohřbena spolu s manželem a svými rodiči na ústředním brněnském hřbitově. Její otec se jmenoval František Pavelka (správce statku v Miloticích, 1842-1926), který byl synem Františka Pavelky (správce v Kraslicích) a Eleonory roz. Winter z Litovle. Matka Valerie Koutné byla Barbora roz. Pospěch (1855-1935, na brněnském hřbitovním pomníku je však uvedeno jméno Babette!), byla dcerou Emanuela Pospěcha (měšťan z Frýdku) a Aloisie roz. Kittrich ze St. Jičína.

Prof. Janovi Koutnému a jeho ženě Valerii se 26. 8. 1903 v Miloticích narodila dcera Milada (u křtu obdržela ještě jméno Valerie-Barbora, byla provdána za Ludvíka Vaňharu, praktikantka u vrchního zemského soudu v Brně, zemřela v roce 1984). Manželé Koutní měli ještě syna jménem Otakar Jan František („brněňští Otáci?!“), který se narodil 23. 3. 1905 v Brně (datum nebyl zaznamenán v milotické matrice - je přístupná jen do roku 1904) a zemřel jako 57-letý v roce 1962. Na přírodovědecké fakultě Masarykovy univerzity Brno obdržel Otakar Koutný titul RNDr. (Vykonal státní rigorózní zkoušku v oborech Organická chemie, Experimentální fyzika a Teoretická chemie). Otakar Koutný (povolání profesor) uzavřel v Brně manželství v roce 1940 s Naděždou Rudoleckou (1912-2000). Narodili se jim tři dcery: Maří Magdalena Koutná (1942 - 2006), Milena (1944) a Olga (1948). Jako rodinnou památku vlastní otcovi publikace

z oboru fyziky a chemie. Dcera prof. Jana Koutného Milada (provd. Vaňharová 1903-1984) měla pouze jednu dceru Ing. Janu, provd. Jedličkovou (6. 5. 1943 – 6. 5. 1990).

Hledáním odpovědi na otázku, co se skrývá za jménem vojína, jsme objevili velkou osobnost. Svým vzděláním, schopnostmi, životními postoji vytváří prof. Jan Koutný obraz o minulosti doby. Nalezli jsme duchovní hodnoty občana Vacenovic, který byl obdařen jak vědeckým poznáním, tak duševními schopnostmi. Příbuzná vacenovická



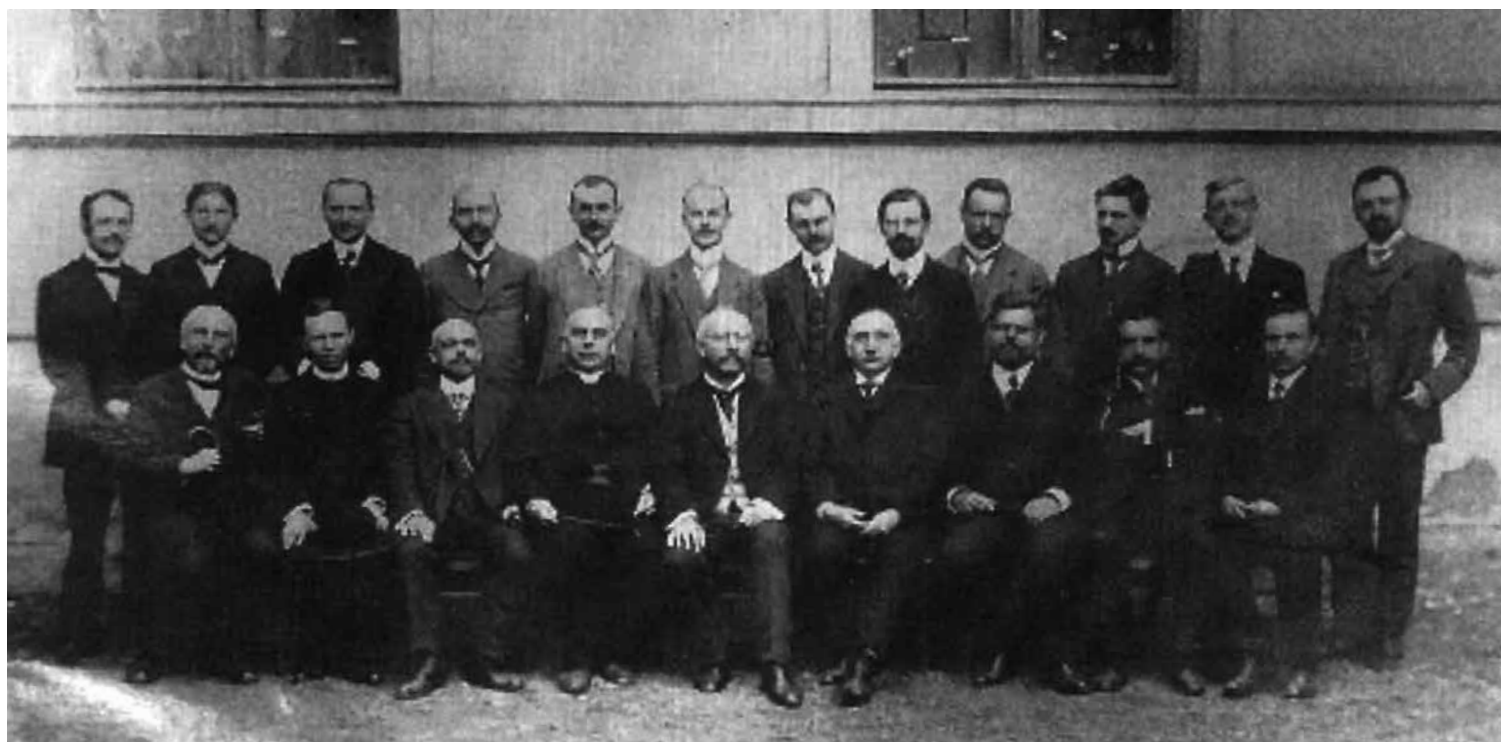
Manželé Josef Kútný (1843-1914) a Františka roz. Křížková (1850-1914) rodiče synů: prof. Jana (1876 – 1918) a Metoděje (1886 – 1961)



Manželé Metoděj a Františka Koutní, dcera Marie provd. Kremlová (1915 – 1976), dcera Františka provd. Ingrová, syn Metoděj (1916 – 1978). „Nekrojané“ osoby na fotografii jsou příslušníci rodiny Ing. Jana Koutného z Brna



Manželé Metoděj Koutný (1886-1961) a Františka Koutná (roz. Malíšková ze Svatobořic 1887-1968), jejich dcera Františka provd. Ingrová (1920-2006)



učitelský sbor II. čes. gymn. Brno ve školním roce 1913-14 (prof. Jan Koutný stojící čtvrtý zleva)





Pozdrav z 1. SV

rodina prof. Jana Koutného může i v současnosti „čerpat ze zdrojů genového rodinného potenciálu“. (Mgr. Libor Křížka Ph.D. – vnuk paní Fr. Ingrové - Koutné – je absolventem matematicko-fyzikální fakulty Univerzity Karlovy a působí zde na matematickém ústavu).

V roce 1911 bylo Vacenovicím věnováno sousoší Nejsvětější Trojice. Obecní památka nese účel daru a jména donátorů: „Jakub a Anna Koutní ku cti a slávě Boží“. I těmto členům rodiny Koutných děkujeme - tentokrát za hmotný dar, kterým obohatili kulturně-společenskou úroveň naší obce.

Ukázka literární činnosti prof. Koutného: jeho úvaha v časopise Český lid - K úpadku slováckého kroje a K psychologii slováckých dětí

## Pohled na život očima prof. Koutného

Jako ukázkou literární činnosti prof. Koutného vybírám jeho dvě úvahy, které zveřejnil v časopise Český lid v roce 1903 a 1904. „Sborník věnovaný studiu lidu českého v Čechách, na Moravě, ve Slezsku a na Slovensku“ byl založen už v roce 1891. Prostřednictvím našeho čestného občana se nám nabízí možnost porovnání současnosti s dobou života našich předků. Můžeme si připomenout také zachycený dialekt a vacenovská rodová jména.

Úvaha „K úpadku slováckého kroje“ nám umožňuje - pohledem profesora Koutného - alespoň nahlédnout do období, kdy se začínají kroje u mužů nahrazovat „světskými“ oděvy. Vybízí své současníky k hrdosti nošení původního kroje. Zdůrazňuje závažnost poslání těch, kdo lidový kroj udržují a jeho vývoj určují.

Ve své úvaze „K psychologii slováckých dětí“ prof. Koutný vychází z údajů získaných na naší místní obecní škole. Jako pedagog hodnotí postoje vacenovských dětí, jejich touhu po vzdělání, po spravedlnosti. Prostřednictvím otázek a odpovědí se před námi objevuje obrázek života ve Vacenovicích, který probíhal - pro nás - v naprostu „nepochopitelných“ podmínkách. O to zajímavější a vypovídající by mohly být i odpovědi současné mládeže?! (O čem se vám často zdává? Kdybyste měli moc peněz, co byste s nimi udělali? Co byste udělali tomu, kdo by zabil vaše rodiče?! Prof. Koutný upozorňuje na vztahy ve výchově dětí (autorita rodičů, vychovatelů, kněží, státního zřízení), na určující rodinný původ a na důležitost prostředí „zavedeného“ vesnického způsobu života.

Z předložených literárních ukázek prof. Koutného můžeme vyčíst jeho lidský, pevný vztah k rodným kořenům a jeho důraz na společenskou odpovědnost za dobrou výchovu v rodinách.

*Zpracovala: Marie Šimečková*

## K úpadku slováckého kroje

*Uvažuje Dr. Jan Koutný (časopis Český lid, ročník XII)*

O úpadku slováckého kroje na Kyjovsku dosud bohudíky nemůžeme mluvit. Pestrý a vkusný kroj je tam v plném květu i rozvoji. Často zaslechneme od některé stařenky:

„Bože, spěšej chodily dívky v suknici a ve fěrtochu, ale včil si každá těch fafrnochů na sebe navěšá, že ich nemože ani unést!“

Základní součástky kroje co do tvaru (klobouky, kožichy, boty, šátky), co do střihu (kabátky, kacabajky) a co do délky (kanafasky, fěrtušky) se nemění. Jen provedení podléhá vkusu jednotlivce, avšak jen v podrobnostech se uchylujíc od vkusu celku.

Čím jest udržován dosud tamější kroj? Jedni řeknou, že lid příliš setrvává na starém a nedůvěřuje v nové. Snad. Vždyť často potkávají se s odporem u lidu ti, kteří s nějakou radou neb s novotou se na něj obracejí! Jsou odbyti:

„Můj stařeček, můj tatíček to tak dělávali a bylo to dobré, já to taky ináč dělat nebudu.“ Avšak ani to se nedá říci všeobecně. Lid si dá rád poradit, jest vnímavý vůči novému, avšak nová věc musí pocházeti od osoby, již lid důvěřuje. A lid nemá důvěry k leckomu. Tomu ať se také nikdo nediví, poněvadž s „pány“ má už smutné zkušenosti. A kdyby měl dát hned na každého lžiprora, nebyl by tam, kde je teď. Setrvačnost není tedy asi jediným činitelem v udržování kroje. Lid jest sice setrvačným potud, pokud jest setrvačnost všeobecnou vlastností každého člověka.

Kroj nespočívá jen v rukou lidu samého jak vyšívání. Širůchy, baranice, kožuchy, haleny apod. kupuje lid na jarmarku. Jarmarečníci vlastně módu dělají, ovšem řídíce se výběrem a vkusem lidu. Kožuchy však nezaniknou, ježto kožešnictví tak brzy nezanikne. Podobně s jinými jarmarečnickými výrobky.

Avšak jinak se to má s „boty“, kabáty a kacabajkami. Každá obec má svého „krajčíra“ a „ševca“. Krejčí šije a vyzdobuje kabáty a nohavice podle svého vkusu. On chodí tolikéž v kroji, má tudíž týž vkus – ovšem citlivější – jako jiní, tak že šije podle své módy, ale v duchu lidu. V jich rukou spočívá tedy poloviční kroj. Oni si toho mají

býti vědomi. Krejčí právě jako obuvník jsou strážci lidového kroje. Mají v evidenci historii kroje. Ale zapominají, že oni též činí článek v této historii a že po nich budou lidé potřebovat zase kabáty, nohavice, boty. Nestarají se zpravidla o dorost, jenž by v témž duchu lidu pracoval dále. A následek toho jest, že když domácí krejčí „má vytáhnuté už oči, dyž už na ty jatelinky na nohavicích dobře nevidí“, přistěhuje se krejčí cizí, ve Vídni vyučený, a dá se do šití kabátů a nohavic. Než ani jedno, ani druhé se mu nedaří, lidé k němu nechtějí dát nic šiti. On tedy místní střih zahodí. Pustí se do nějakých blůz vojenských podobných a dává je velice lacino. Tyto jdou „jak na rvačku“. Hoši se rádi strojí do nich, poněvadž mají nedaleko k vojně. Svůj pěkný historický kabátek odkládají a již i v neděli „sa nastřa-bočí do téj škareděj plůzně a až bude moset v ní chodit u vojska, tož bude bečat“. Tady jest též jedna příčina úpadku krojového.

Protož venkovští krejčíři nechtě jsou vědomi svého důležitého poslání, že nejen pracují pro lid, nýbrž že oni kroj lidový udržují a v jeho vývoji i směr určují.

## K psychologii slováckých dětí

*Otázky podává Dr. Jan Koutný (časopis Český lid, ročník VIII.)*

### O čem se vám často zdává ?

Tuto otázku písemně mi zodpověděli školáci třetí třídy obecné školy ve Vacenovicích u Kyjova takto:

#### chlapci:

„že u nás byli zloději (Uhlík), že mě zloděj zabíjel (Ryba), že jsme vyhořeli (Šťastný), že u nás hořelo, že byla vojna (Výlet), že mě honil hotař (hlídač na polích) a že jsem mu utekl (Profota), že vyhořely Vacenovice (Příkazský), že mě honili psi a mě pokusali (Jugr), že jsem byl v bitvě a že jsme vyhráli (Bábík), že byl veliký požár (Belka), o vojnách (Macháček), že jsem spadl do studně (Koutný), že chodím kolem velké vody (Dobeš), o nějaké vojně (Milěř), o vojně, o panu učitelovi (Súkrop), že okolo mně jezdí pořád vlak (Masník), že ve Vacenovicích byla vojna (Sovák), že mě zloději zabili (Krist), že ve Vacenovicích byla bitva, Vacenovice byly rozbořeny a lidé utekli do lesů (Jugr), jak jdou poutníci do Čaštiny (Křížka), že jsem spadl do vody a nemohl jsem vylézt“.

#### Odpověď děvčat:

„že jsem na pouti (Bábíčková), že jsem spadla z hůry (Houšťová), že vyhořely Vacenovice (Šalandová), že jsem chtěla skočit do vody (Milěřová), že jsem spadla ze střechy (Gregorovičová), že hořela škola ve Vlkovi (Bábíčková), že je bouřka (Křížková), o vojně (Bábíčková), že hoří (Šťastná), že jsem byla na pouti (Milěřová), o stařence (Bábíčková). Ostatní neodpověděly.

Nejčastějším předmětem snů jest požár (7) a vojna (7). Asi před 50 lety Vacenovice téměř celé vyhořely (150 čísel) a v roce 1866 byli ve Vacenovicích „Prajzi“. Proto se jak o požáru, tak o vojně vykládá až dodnes s velikou zálibou a podrobnostmi. Zvláště o přástkách oheň, jindy vojna s Prajzem jsou látkou pro celý večer. O zlodějích (3), kteří často kraj ten navštíví, se rovněž často mluví. Padání (4) se zhusta vyskytuje u dětí neklidně spících při pohnutí orientačního smyslu. **Pouť (3) přirostla Slovácku k srdci. Každý musí téměř jednou ročně putovati. Chodí se na Hostýn, Velehrad, Žarošice, do Šaštiny v Uhrách (!), hromadně do Vambeřic v Prusku (!) a Prahy porůznu.**

Nápadné však jest, že se nikomu nezdává o škole. Kant sice praví, že na nejvíce kdo myslí, o tom se mu nezdává. Než zkušenost nás učí opak. Tutéž otázku jsem dal realistům v třetí třídě. Z třiceti žáků odpovědělo, že nic (15), o škole (9) a o různých věcech (6). Dobří studenti odpověděli buď nic, nebo o škole. Žáci, jimž škola byla čím-si vedlejším, odpověděli různě. Že se většině nic nezdává, jest asi příčinou velká únava a tvrdý spánek. Z analogie o studentech by

se mohlo soudit, že i dětem zmíněným jest škola čímsi vedlejším. Je-li tento soud správný, jakož mám za to, že jest, pak bych myslel, že **slovácká čítanka, slovácká forma vyučovací by sblížila děti se školou. Vnímavá a učelivá mysl slováckých dětí by se snad více otvírala vzdělání, které by bylo podáváno slovácky a vhodnou methodou inteligentního učitele.**

### Kdybyste měli dost peněz, co byste s nimi udělali?

#### Odpovědi chlapců:

„krásný dům se zahradou bych si koupil (chalupnický synek), uložil bych je do spořitelny (bohatší „sedlák“), pěkný dům (chalupník), krásný dům se zahradou (syn chalupníka), pěkné koně, pěkný dům a šavli (syn sedláka), vystavěl bych ve Vacenovicích kostel (chlapec zbožného sedláka), dům a pole (sedlák), pěkný dům, pěkného koně a pěkný kver (syn chalupníka), šaty, školní knihy, sešity, kostelní knihu a klobouk (chalupníka), já bych je rozdál (syn neohospodárného chalupníka), oděv (chudého chalupníka), do záložny (bohatšího chalupníka), do záložny (sedláka), nové šaty (chudého chalupníka), pěkné šaty (chalupníka), do záložny (syn nad-učitele), rola (syn sedláka), pole (sedláka), do záložny (sedláka), šel bych študovat (syn sedláka - hack měl jít na studie), dům a pole (syn chalupníka).

#### Odpovědi děvčat:

„dům a nábytek (nadučitelova), zaplatila bych dluh (sedlák neohospodárny), pole (dcera sedláka), do spořitelny (bohatý sedlák), chalupku (dcera chalupníka), školní knihy (dcera chalupníka), pěkné koně (sedláka), do spořitelny (dcera sedláka), dům (chalupníka), chudobným lidem (chalupníka), zahradu (dcera chalupníka), dala svým rodičům (dcera sedláka), do záložny (chalupníka bohatého), koupě rolí (sedláka), do záložny (sedláka), dali bysme ich do školy (chudšího domkaře), šaty (dcera chalupníka chudšího).

Všichni mají smysl pro hospodářství. Jen dva by peníze rozdali. Prvý asi, že nezná hodnoty peněz, druhá ze štedrosti. Děti sedláků mají větší přání, téměř každý chce koupit mimo dům ještě pole, kdežto chalupnické děti se spokojí s domem, popř. chtějí ještě zahradu. Děti dobrých hospodářů chtějí ukládat peníze, děti chudé chtějí jen šaty. Zajímavé jsou ojedinelé případy, že nadučitelova dcera chce výbavu, dcera upadajícího rolníka chce dluhy platit, synek ve zbožné rodině chce vystavět ve Vacenovicích kostel. Knihu však na čtení, že by někdo koupil, marně hledáme. Duše mladých jest věrným odleskem duše starých.

### Co byste udělali tomu, kdo by zabil vaše rodiče?

#### Odpovědi chlapců:

„nabil bych mu a na bor za nohy pověsil, zabil bych ho sekerou, zabil nožem, píchl do prsou, zastřelil puškou a dyby měl peníze, tož bych mu jich sebral, vzal bych řetázek, zvázal bych ho a dal bych ho, kde je mnoho potkanů a zebral bych mu peníze, zabil bych ho nožem, uškrtil bych ho, svázal bych mu ruce a nohy, dal bych ho do mravenčího kopečka a tam bych ho zahrabal až by ho zaščípali, tam bych ho nechal až by ho zežrali, zabil bych sekerou, zavřel do hářeštu, zabil bych ho, žaloval bych ho a nabil, co mohl, vylupal bych mu oči a nechal bych ho trápit, zavřel ho do kriminálu, dal bych ho oběsit, chytl a dovedl ho k soudu do Kyjova, vedl bych ho do Kyjova zavřít, na místě bych ho uškrtil a pověsil na vrbu, oběsil bych ho tam na stromě, oběsil bych ho a zakopal nebo kdybych měl kvér, tož bych ho zastřelil a hodil do vody, dal zavřít, zavřel pod Kumbálek (místní šatlava) a nedal bych mu týden jíst, uvázal bych ho někde do domu, kde by bylo hodně potkanů, oběsil bych ho na bor a ještě bych mu rozbil hlavu sekerou, oběsil na šibenici a ještě bych mu vylupal oči, nabil bych mu a na trnku za nohy pověsil a nechal ho tam přes noc viset.

### Odpovědi děvčat:

„nabila bych mu moc paliců, já bych mu nic neudělala, odpustila, zabila polenem, zavřela a nedala bych mu jíst a pít, zabila bych ho pantokem (sekera na delším topůrku), nabila paliců a dala zavřít, hůlků bych mu mnoho nabila a odvedla bych ho k soudu, oběsila na šibenici, dala bych ho zavřít, zabila nožem a zahrabala bych ho do jamy do lesa, zabila, zavřela, zabila, žalovala, zavedla bych ho ke starostovi.

Všichni by pomstili své rodiče až na velmi citlivou žačku, která by vrahu „nic neudělala a odpustila“. Dvanáct by si nepotřísnilo ruce krví zlosyna a dalo by ho potrestati zákonu. Jsou to téměř vesměs děti inteligentnější. Ostatní pak všichni by chtěli oko za oko, zub za zub. Hoši jsou krutější než děvčata.

## Muzikál Modrá krev

V neděli 26. 6. 2016 k nám zavítal divadelní spolek Hudilas, neboli Hudební divadlo La Scuola a v 19 hodin jsme měli možnost zhlédnout jejich představení Modrá krev.

Hudbu složil Miroslav Maxant, scénář a texty písní opět M. Maxant spolu s Lucií Fulínovou, která je zároveň i režisérkou.

Hudební divadlo La Scuola je vlastně spolek nadšenců pod vedením M. Maxanty, který kromě skládání muzikálů vyučuje hudební výchovu na ZŠ genpor. Fr. Peřiny v Praze – Řepích. Modrá krev není jeho první autorský projekt, ale první, který jsme zhlédli u nás. A to díky naší rodačce Evě Novotné, která v muzikálu vystupuje.

Asi 80 návštěvníků „prožilo“ příběh Ferdinanda II. zvaného Tyrolský, (druhozeného syna římskoněmeckého císaře Ferdinanda I. a Anny Jagelonské) a jeho životní lásky Filipíny Welserové. Ferdinand se do měšťanské dcery zamiloval a uzavřel s ní tajný sňatek na zámku Březnice u její tety Kateřiny z Lokšan, měl s ní dvě děti a teprve po dlouhých 20 letech byl tento nerovný sňatek uznán papežskou curií. Musela to být velká láska, protože kvůli ní odmítl i polský trůn.

Manželství jistě nebylo jednoduché, protože většinu času žili odloučení. Ferdinand pobýval v Praze a Filipínu si přestěhoval blíž na hrad Křivoklát. Myslím, že pro ni to bylo mnohem těžší, převážně sama na hradě, děti musela adoptovat jako nalezence, dvě zemřely pár dní po narození. Neustále se strachovat o život svůj a dětí...

Muzikál o tomto všem vypráví. Průvodci příběhem a tzv. posunovači děje jsou Jan Augusta – kněz uvězněný v hradním žaláři samotným Ferdinandem a v příběhu figuruje jako důvěrník a životopisec Filipíny. V žaláři mu společnost dělá Ďábel, který ho neustále pokouší a svými vtipnými glosami zpestřuje příběh. Do příběhu slavného páru autor přimíchal i Paridův soud a scénku s tzv. Ďáblou biblí. Možná aby si víc zazpívaly i vedlejší postavy...

Jako běžný divák musím konstatovat, že byť obě dějství, první vtipnější, druhé zajímavější, i s přestávkou trvala asi tři hodiny, odsýpalo to, nebyla tam žádná hluchá místa a odpovídáno to bylo velmi slušně. Místy dokonce výborně. Bylo to také dobře odehráno. Hra má scénář, který má „hlavu a patu“, herci hráli a zpívali s chutí a elánem. A bylo to znát. Občas trochu pozlobila technika. Např. při trojzpěvu Kateřiny, chůvy a Ďábla byl různě nastavený výkon mikroportů a výsledek byl poněkud nesouladný. Chůva byla trochu hlasitější než Kateřina a Ďábel je někdy „přeřval“ obě. Ale třeba to tak mělo být. Výkony se možná nezdály místy dokonalé, ale velmi potěšily. A to je hlavní. Ostatní návštěvníci měli zjevně na věc stejný názor, protože na konci se hercům dostalo potlesku ve stoje. A to tu často nebývá. Lidé odcházeli příjemně překvapení a s úsměvem ve tváři.

Myslím, že nejsem sama, kdo se těší na další setkání.

*Lenka Svorová*



Obecenstvo



Ďábel - Miroslav Maxant a kněz Jan Augusta - Zbyněk Hromádka



Kateřina z Lokšan v podání Evy Novotné a Filipína - Jaroslava Fridrichová



Chůva - Klára Hlušíčková a Filipína - Jaroslava Fridrichová





Ústřední dvojice Filipína a Ferdinand II. Jaroslava Fridrichová a Pavel Šoman



Eva Novotná jako Kateřina z Lokšan



Roztančená děkovačka. Zleva je vidět mnich Janek z Brtnice - Jiří Novota ml., Eva Novotná, M. Maxant, Klára Hlušíčková, správce - Jiří Brabenec a company - Tereza Marková a Nada Gardianová



Zleva Eva Novotná, Zbyněk Hromádka, Jaroslava Fridrichová, Pavel Šoman, Miroslav Maxant, za paní Novotnou, schovaná Klára Hlušíčková, Jiří Brabenec a Tereza Marková s Nadou Gardianovou

## DH Vacenovjáči

Dechová hudba byla založena v 1976, v té době ještě pod názvem „Radostné mládí“. První učitelé, kteří se ujali taktovky, byli pan Michal Komosný a Luděk Soustružník. Vyjmenovat všechny, kteří stáli u zrodu, snad ani není možné, protože to nebyli jen zakladatelé, ale také rodiče a všichni, kdo například chystali kroje a další a další. Za to jim patří velký dík a uznání.

V dechové hudbě *Vacenovjáči* hrají od roku 1988. Takže jsem zažil dobu příprav a zkoušení na „Zlatou křídlovku“ a také rok 1992, kdy se nám podařilo tuto prestižní soutěž vyhrát. To už pod vedením dirigenta Miloše Alexandra Machka. Ale rád bych se rozepsal o době po Zlaté křídlovce.

V roce 1993 jsem převzal kapelnickou taktovku po Antonínu Ingrovi. Nebylo to jednoduché období ani pro mě ani pro dechovku. Po dosažení Zlaté křídlovky nebyl před námi žádný velký cíl proč zkoušet, cvičit a hrát. Navíc celá řada muzikantů začala podnikat a na zkoušení a hraní bylo čím dál méně času. Takže jsem si řekl: **Jestli dělat dechovku, tak pořádně!** To bohužel nešlo jen s muzikanty z Vacenovic. Ono dělat dechovku na vysoké úrovni a k tomu chodit do zaměstnání je velmi časově náročné. Proto jsem oslovil muzikanty z okolí, pro které je dechovka nejen koníček, ale také povolání. Celá řada z nich má vystudovanou konzervatoř a hudební akademii. To samozřejmě přineslo první ovoce a kvalita *DH Vacenovjáči* šla rapidně nahoru.

V roce 1995 vychází první MC a CD s názvem „Vítajte u Nás“. No a k dnešnímu dni máme vydaných 24 hudebních nosičů. Ten poslední s názvem „Lásku mám“ byl věnován 35. výročí založení *DH Vacenovjáči*.

V letošním roce chystáme natočení v pořadí již 25 CD věnovaného právě k 40. výročí založení dechovky. Do studia se chystáme

v září a 20. října bychom chtěli nové CD pokřtít na velkém koncertě v KD Hodonín, kde bude také celá řada hostů, kteří s námi spolupracovali a nadále spolupracují. Tak vás všechny už teď zveme na tento výroční koncert.

Naše letošní oslavy však začaly už v květnu koncertem v KD Kyjově a pokračovaly velkým koncertem 5. června ve Vacenovicích. V tuto navíc poutovou neděli se sešlo v areálu za základní školou na 250 posluchačů a vytvořili nádhernou atmosféru celého koncertu, ke které přispěl také náš kamarád, moderátor a výborný lidový vpravěč Franta Uher z Lanžhota. Na závěr koncertu jsme předali malou upomínku a velké poděkování Marii Měchurové, Janu Bábíčkově, Janu Chváralovi, Miroslavu Vaculkovi st., Františku Kristovi, Františku Brhelovi, Josefu Novotnému, Antonínu Bábíčkově a Ludkovi Soustružníkovi. Zkrátka lidem, kteří stáli u zrodu dechovky ve Vacenovicích. Jsme moc rádi, že si našli čas a přišli se pobavit a zavzpomínat. Paní Marii Měchurové děkujeme také za krásné mluvené slovo, kterým provází dechovku *Vacenovjáči* už řadu let a doufám, že bude i nadále. Děkujeme. Nesmím se svým poděkováním zapomenout na všechny pracovníky Obecního úřadu ve Vacenovicích v čele se starostkou paní Ing. Janou Bačíkovou. Bez jejich podpory a obětavé pomoci by se koncert uspořádat nepodařilo.

Kdybych měl vzpomenout alespoň některé úspěchy dechovky *Vacenovjáči*, určitě bych zmínil alespoň některé televizní pořady. Jen namátkou: Kdyby ty muziky nebyly, Vyberte si 6 ze 7, Nejlepší z Moravy, Přijďte u Vás, Znovu na Vlachovce, Zveme Vás na stavění máje a zatím poslední odvysílané pořady Putování za muzikou s Jožkou Šmukařem. Některé z těchto pořadů jsme natáčeli přímo ve Vacenovicích, a tak se diváci také něco dozvěděli o naší obci.

Nic nezůstáváme dlužni ani rozhlasovým posluchačům. Myslím, že ocenění „Nejúspěšnější kapela dechovkové hitparády Českého rozhlasu Praha“, které jsme získali dva roky po sobě, mluví za vše.

Nejráději však máme živá vystoupení, protože kontakt s publikem žádná média nenahradí. A když Vám pak volají lidé z celé republiky a také ze zahraničí a ptají se, kde mohou *Vacenovjáky* vidět a slyšet na živo, kde seženou některé z našich CD, věřte, že to potěší a zahřeje u srdíčka.

To celé by se však neobešlo bez dobrého zázemí a dobrých přátel a kamarádů. Rád bych touto cestou poděkoval všem muzikantům,

kterí kdy hráli v dechové hudbě *Vacenovjáci*, výborným kamarádům a zpěvákům, kteří s námi spolupracují. Jen namátkou: Jožka Šmukař, Karel Hegner, Zdeněk Batka, Franta Uher a mnoho dalších, kteří nám pomáhají propagovat dobré jméno *DH Vacenovjáci* a tím také celé obce Vacenovice.

Ten největší dík však patří Vám milí diváci a posluchači. Protože bez Vás, bez plných sálů a tanečních parketů by bylo naše snažení o zachování **dobré** dechovky marné.

A co popřát dechovce *Vacenovjáci* do dalších let? Hlavně dobrý nátlak, výborný kolektiv a spoustu spokojených posluchačů.

Petr Grufík



*DH Vacenovjáci – diváci*



*DH Vacenovjáci – ocenění*



*DH Vacenovjáci – koncert*

Drazí spoluobčané, přátelé, kamarádi...

V roce 1976 se díky několika aktivním lidem ve Vacenovicích zrodil nápad znovu vzkřísit život slovácké dechovky u nás. Nápad to byl určitě dobrý a ujál se. Jak ináč založit dechovku, než naučit nadané děti hře na hudební nástroje. A tak po talentových zkouškách na konci školního roku začal po prázdninách fungovat kurz hry na hudební nástroje, zřízený při KK MNV Vacenovice. Už po necelých třech měsících zazněly první tóny budoucích muzikantů na vánoční besídce s duchodci.

Od té doby už doopravdy utéklo 40 roků a to, co jsme se naučili, sa vám všeckým snažíme předávat při různých příležitostech, ať už veselých nebo smutných, až dodneška.

A protože každé výročí sa má pořádně oslavit, zveme vás všeckých 27. 8. 2016 do farního dvora za kostelem na oslavu 40. výročí založení dětské dechové hudby Radostné mládí. Dojdite sa s nama pobavit a zavzpomínat.

Věřime, že se nás sejde co nejvíc. V r. 1976 začínali kurz tito žáci: Bábíček Antonín, Bábíček Jan, Bábíček Pavel, Bábíček Petr, Bábíčková Jana, Blaha Antonín, Blaha Radek, Bolf Emil, Böhm Petr, Borýsek Oldřich (Skoronice), Brázdil Zdeněk, Brázdilová Ivana, Brhel Zdeněk, Brhelová Alena, Chvátal Antonín, Ingr Antonín, Ingr Vlastimil, Křížka Petr, Měchura Antonín, Mikulčík Libor, Novák František, Novák Zdeněk (Milotice), Nešporová Dana, Novotný František, Novotný Miroslav, Novotný Zdeněk, Ryba Pavel, Rygar Jiří, Rygar Josef, Rygar Radek, Rygarová Jana, Šťastný Petr, Tomeček Stanislav, Vacula Valtr (Milotice), Vaculka Miroslav, Vaculka Petr, Vlasák Jiří, Výlet Stanislav

V r. 1979 se postupně přidávali: Bábíček Pavel, Bábíček Zbyněk, Brhel Pavel, Grufík Petr, Čopfová Bohumila, Chvátalová Božena, Ilčíková Marie, Ingrová Blanka, Kovaříková Jana, Křížka Petr, Měchura Luděk, Měchurová Vítězslava, Michenka Richard, Milář Josef, Synek Roman, Vlasáková Ludmila, Vlková Marta



DH Radostné mládí



DH Radostné mládí



*Pozvánka na oslavu*

*40. výročí založení*

*DH Radostné mládí*

**Děcka, kamarádi, muzikanti...**

... věřte nebo ne, letos je temu už štyrycet roků, co sme sa začali pravidelně scházet, kvůli našemu dechovkovému muzicírování. Zveme vás všeckých, aj tých, co začali pozdiš, na oslavu tohoto našeho pěkného výročí. Oprašte nástroje a dojdite zavzpomínat na krásné společně prožité chvíle našeho muziků protkaného dětství a mládí.

### PROGRAM

**Pátek 26. 8. 2016 – 17.00 h**

Sraz před Letochovů hospodů a následná obchůzka vinných sklepů našich členů a příznivců – konec nejistý

**Sobota 27. 8. 2016**

Areál farního dvora za kostelem – co si dopoledna uklohníme, odpoledna sníme

Kolem 16.00 h návštěva kamarádů, kteří už si s nama nezahrajú – na hřbitově

17.00 h koncert – „Radostné mládí má 40“

Na program pozvite všeckých, kteří si to zaslúžijú, hlavně tatíčků, mamičky, stařečků, tetičky a všeckých, kdo nás měli a mají rádi

A večer volná zábava s názvem – „Zahrajme si sami sobě“. Jaké si to uděláme, takové to budeme mět. Nápadom sa meze nekladú. Narychtujte si nejaké randy, ať máme na co vzpomínat...

**Neděla 28. 8. 2016 – 10.00 h**

Mša Svata za živých aj zesnulých muzikantů z Vacenovic

Kdo by chtěl přispět vzorky vín do vinotěky, může je přinést v sobotu na farní centrum.

Prosíme o závazné potvrzení Vašej účasti (to hlavně z důvodu zajištění občerstvení) na tel. číslo 723 333 928 Stanislav Tomeček, nebo na facebook „Vacenovští muzikanti“



# Děkujeme písničkou

Koncert k  
**70. výročí** ČSBS

založení Českého svazu bojovníků  
za svobodu se vzpomínkou  
na kapelníka Josefa Frýborta.

**GALA KONCERT** s Moravankou, Žadovjaky, Mladou  
muzikou ze Šardic, Janem Meislem, Vlado Kumpanem a hosty.  
Závěrem společné vystoupení všech účinkujících.

**dne 20. 8. od 19:00**  
**Letní kino, Kyjov**

Vstupné v předprodeji: 150 Kč, v den koncertu: 200 Kč  
Vstupenky v předprodeji v Informačním centru Kyjov

Zátitu nad akcí převzali: předseda UV ČSBS plk. Ing. Jaroslav Vodička, místopředseda Senátu Parlamentu ČR Ing. Zdeněk Škromach, místopředseda Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky JUDr. Vojtěch Filip, kardinál Dominik Duka OP arcibiskup pražský





# Děkujeme písničkou

Koncert, který potěší každého milovníka dobré hudby. Posluchač uslyší přehlídku oblíbených skladeb a písniček, které něžně pohladí každé srdíčko. Ať naše písničky, melodie, rozezpívá celé letní hlediště s krásnou vzpomínkou na ty, kteří již nejsou mezi námi. V závěrečném společném koncertu budou zahrány oblíbené skladby známých interpretů. Zpívat budou všichni.

*Všem účastníkům koncertu patří naše poděkování.*

**Pořadatel akce:** Oblastní organizace ČSBS v Kyjově  
**Datum, čas a místo konání:** 20. srpna 2016 v 19.00 hodin, přírodní hlediště v Kyjově

## Program:

- Zahájení
- Mladá muzika ze Šardic pod vedením Romana Kohoutka
- Vlado Kumpán, trumpet
- Žadovjáci, kapelník Ladislav Svoboda
- Jan Meisl
- Moravanka, kapelník Jan Slabák
- Závěr - společné vystoupení kapel

**Moderátoři:** Antonín Pavluš, Miroslav Surka st., Ivana Slabáková  
**Občerstvení:** Kyjovský pivovar, Vinařství Maňák ze Žadovic, pekařství Hapek  
**Ozvučení, osvětlení:** Tonstudio Rajchman  
**Režie programu:** Miroslav Běřák, Josef Něnička, Jiří Havelka  
**Vstupné:** 150 Kč v předprodeji  
200 Kč na místě  
Vstupenky lze v předprodeji zakoupit v Informačním centru města Kyjova.

## Gala koncert k 70. výročí

založení Českého svazu  
bojovníků za svobodu  
se vzpomínkou na kapelníka  
Josefa Frýborta.



Ve středu 1. 6. se v přísálí KD konala přednáška o bylinkách a jejich využití při potížích pohybového aparátu. Přednášel Ing. Karel Steinbauer, a byť to vlastně nakonec byla prodejní akce bylinných přípravků firmy Spektrum, bylo znát, že přednášející má o bylinkách hluboké znalosti a že se dlouhodobě tímto zabývá. Spolupracoval s bylinkářem P. Váňou a také vystupoval v Receptáři. Velmi ochotně odpovídal i na osobní dotazy a poskytl množství receptů na nej-různější neduhy a potíže.

Já se o bylinky zajímám tak nějak běžně, mám něco nastudováno, pěstuji takové ty základní, co by neměly chybět na žádné zahrádce, šalvěj, mátu, meduňku, levanduli, něco kotvičniku, angínovníku... a spoustu bylin na dochucení jídla ☺ Sbíráám bezové květy, lipáci, diviznu... A tak jsem myslela, že třeba s lipovým květem jsem vcelku dobře obeznámená, ale ne. Věděli jste, že by se neměl kombinovat s květem bezu? Obojí zvyšuje krevní tlak a dohromady by pro hypertonika mohly znamenat potíže.

Co zdůraznil hned na začátku, bylo to, že bylinky můžou hodně pomoci, ale i uškodit, takže doporučil zájemcům o bylinné samoléčení, že je lépe použít jen jednu bylinu, nekombinovat je a co se poskytnutých receptů týče, že když doporučí mazat, tak opravdu jen mazat a dodal příhodu, kdy jedné paní doporučil alkoholový výluh z kaštanových květů na křečové žíly a ona mu po čase volala celá nespokojená, že toho už půlku vypila a na její křečové žíly to nemá žádný účinek...

Ale k slíbeným receptům. Začnu jarní očišťov. Většina už alespoň jednou zkoušela jarní očišťovnou kúru. Já třeba každé jaro popíjím asi týden čaj z kopřivy. Má výborné čistící účinky, ale neměla by se používat déle jak dva týdny a lidé s osteoporózou, vysokým KT a s ředěnou krví by se jí měli vyhýbat. Ale třeba špenát z kopřiv by měl být naprosto v pořádku.

Co se ještě týče čištění těla, je lepší sáhnout po pampelišce. Výborně čistí, hlavně žlučové cesty, stimuluje slinivku, takže je vhodná pro diabetiky, ale zde je na místě velká opatrnost. Zajímavé bylo doporučení, že při akutních potížích se žlučníkem je dobré požívat několik listů, prý lepší jak Chologol....

Pampeliška je také dobrá na revmatické obtíže. A sice čaj z kořene. Asi 200 g čerstvě vykopaného kořene, zalít půl litrem vody a deset minut nechat jemně vřít, pak vypnout a nechat 10 minut přikryté stát. Pít asi týden. Ale pozor. Kořen má největší sílu před květem nebo zase na podzim po odkvětu.

Ted'v létě se mohou objevit nejrůznější záživací obtíže, že je na ně vhodná máta, ví asi každý. Ale jen krátkodobě. A také pro mne bylo překvapení, že je lepší nahradit ji řepíkem, který je velmi dezinfekční

a je vhodný i zevně na omývání ran. Může se použít květ i stvol. Do konce ho doporučil místo šalvěje na kloktání, při bolestech v krku.

Zjara je prý také výborná sedmikráska chudobka. Sbírat květy a sušit. Čaj z nich je výborný na astma, dýchavičnost. Nasekaná na chleba s máslem pomáhá při chudokrevnosti. Obsahuje také trávicí enzymy, takže je dobrá do polévek, salátů.... Pomáhá i proti nadýmání.

Dostávám se k mazání na křečové žíly. Takže asi 20 květů kaštanovníku (celé květenství) naložit do půllitru alkoholu 40 - 45% a nechat macerovat 30 dnů. Slít a ZEVNĚ mazat na nohy.

Zajímavé pro maminky, jejichž děti trpí atopickým ekzémem, by mohlo být to, že tyto děti by se měly koupat ve vodě s měsíčkem lékařským. Klasická chlorovaná voda dost vysušuje, a protože měsíček je prý mastný, dělá jim moc dobře.

Nerada bych zapomněla na břizu. Kdo má problémy s močovými cestami, pamatovat na jaře na očišťovnou kúru. Do hrsti natrhat listy, rozmačkat, spařit vodou horkou 80 - 90° C a vypít asi čtvrt litru denně po dobu 7-10 dní.

Na problémy se spaním je prý výborný chmel otáčivý, nejlepší je koupit si ho v lékárně a tři šišky na hrnek spařit vroucí vodou, 10 - 15 min louhovat, dosladit medem a ... spát.

V dnešní době už snad každý bral ATB, a to, že ničí střevní mikroflóru, je asi už všeobecně známé. V poslední době se dokonce ukazuje, že ta správná mikroflóra ve střevech je pro naše zdraví asi důležitější, než se tušilo. I na to má Ing. K. Steinbauer radu. Puškvorec. Stvol, listy nakrájet a udělat čaj ze dvou čaj. lž. na hrnek vody, lze i ze sušeného a po týdnu by se měla střevní mikroflóra začít upravovat.

Byla to velmi zajímavá přednáška a i výrobky od firmy Spektrum, které jsou prý vyráběny opravdu z bylinek a ručí za jejich kvalitu, vypadaly velmi zajímavě. Navíc je velký rozdíl, když stojíte v lékárně a máte si sám vybrat z 10 různých kelímků a za zády vám přešlapuje pět nervózních lidí, nebo když vám někdo v klidu a podrobně vysvětlí, co v tom je, jak a na co to působí... Mimochodem krém na klouby, který jsem si zakoupila, opravdu dělá mým kolenům dobře. A že jsem jich už vyzkoušela...

Zakončila bych tím, že pokud je člověk relativně zdravý a nemá nějaké vážné zdravotní problémy, nebere pravidelně nějaké léky, nic nebrání tomu, aby vyzkoušel nějaký ten bylinný recept v případě potřeby, ale pokud někdo trpí nějakou závažnější nemocí, či pravidelně bere nějaký lék, určitě by se měl poradit s lékařem, než se začne léčit jinak. Jak zaznělo na začátku, bylinky mohou hodně pomoci, ale i ublížit.

Lenka Svorová





Ve dnech 15. až 20. května 2016 se naše farní společenství Vacenovice v celkovém počtu 64 účastníků vydalo na pouť do Věčného města u příležitosti Mimořádného milostivého roku Milosrdenství vyhlášeného papežem Františkem, abychom dosáhli odpuštění svých vin i jejich následků a povzbudili se ve víře. Také, co bychom zapírali, chtěli jsme poznat památky a svatá místa města Říma. Pouť nám připravila cestovní kancelář Miklas Tour z Prostějova a sám majitel pan Miklas nás cestou provázal a všechno nám dokonale připravil. Jelikož jsme byli rozdělení na dvě skupiny, a to 12 lidí letělo letadlem z Bratislavy a 52 jelo pohodlným autobusem, pak po Římě už jsme jezdili všichni, to znamená, někteří na schůdcích busu nebo sedátkách. Už sama cesta autobusem, když se vyjíždělo v neděli ve 14 hod z Vacenovic a do Říma přijeli ráno, byla určitě zážitkem, který nemohu komentovat, poněvadž jsme se ke skupině přidali až v pondělí v poledne (letecká skupina). Ale pak už máme zážitky společně.

**Pondělí** – první mši sv. sloužil pro nás otec Viliam v **bazilice sv. Kříže**. Byla postavena na pozemcích soukromého paláce sv. Heleny, matky císaře Konstantina pro relikvie Kristova kříže, které přivezla z Jeruzaléma. Za Mussoliniho éry byla přistavěna kaple a v ní jsou relikvie uloženy. Pěkný je pohled na fresky zachycující nalezení sv. kříže v apsidě chrámu. Po mši jdeme k dalšímu kostelu – **sv. Klementa**, v jehož prostorách je i kaple sv. Cyrila a Metoděje. Jsou zde ostatky sv. Cyrila a je farním kostelem našeho biskupa kardinála Vlka. Kostel je názorným příkladem historie města, protože v sobě skrývá stavby tří různých historických období. Chrám je vyzdoben freskami, mezi nimiž vyniká „Zázrak sv. Klementa“. Odtud přecházíme k Lateránské bazilice, která je hodnostně nejvyšším kostelem katolické církve a biskupským kostelem papežovým. Musíme projít kontrolou jako do letadla a ve frontě kolem nás nabízejí snědí prodavači šály a jiné propriety. (I další dny, když projíždíme kolem, stále stejní prodavači a stále stejné zboží, naši chlapí konstatují, že ta modrá šála neprodaná přečká i století). Ale zpět k naší cestě. **Katedrála San Giovanni in Laterano** (sv. Jan v Lateráně) byla několikrát přestavěna a znovu obnovena. Poslední se datuje 17. stoletím v barokním stylu s majestátním průčelím s portikem, na jehož římse stojí patnáct obrovských soch. Před bronzovými dveřmi se zastavujeme a poprvé zpíváme hymnus k Božímu milosrdenství, který předzpěvuje pan Miklas. Dveře jsou dohladka ohlazené dotýkáním poutníků. A už vcházíme do interiéru baziliky. Na první pohled upoutá papežský oltář s gotickým baldachýnem, u něhož smí mši sv. sloužit pouze papež. V horní části baldachýnu jsou uloženy unikátní relikvie – hlavy sv. Petra a Pavla. Všude kolem vidíme na stropě i zdech vzácné fresky i sochy. Ještě nahlédneme do křížové chodby a čeká nás další svaté místo. Před bazilikou shlédneme ještě Lateránský palác, v sousedství se tyčí nejstarší **římský obelisk** a za ním **baptisterium** – největší křestní kaple celého křesťanského světa. Opačným směrem přejdeme silnicí s hustým provozem a přicházíme ke **Svatým schodům (Scala Santa)**. Po tomto schodišti s dvaceti osmi stupni se říká, že bylo přivezeno z paláce Pontia Piláta v Jeruzalémě a že po něm kráčel Ježíš Kristus při svém soudu. Lze po něm stoupat jen po kolenou a s modlitbou. Někteří naši to zvládli, někteří vyšli po vedlejší schodišti ke kapli San Lorenzo, kde je obraz Krista malovaný na dřevě, který je údajně dílem anděla. Odtud pochází jeho značení acheropita – tj. „nestvořeno lidskou rukou“. Pan Miklas dovedl první skupinu ke **Koloseu a Forum Romanum** a vrátil se k Lateránské bazilice pro druhou „leteckou“ skupinu. Někteří z první skupiny vystáli frontu a do Kolosea se podívali, jiní prošli Forum Romanum po **Via Sacra** (svaté cestě), i když ta je částečně uzavřena pro stavbu metra. Skoro všichni již dříve v Koloseu byli, takže si jej prohlédneme zvenku, i tak je to ohromná, mohutná stavba, nejméně zajímavější antická památka Říma. Pak už se obě skupiny spojí u **Kapitolu**. Je to nejnížší ze sedmi



Setkání s papežem

římských historických pahorků, který hrál významnou roli od antiky až do renesance. Nejdříve navštívíme překrásný kostelík **Panny Marie na oltáři nebes** (Santa Maria in Aracoeli). Byl vybudován v roce 1348 jako poděkování P. M. za to, že zbavila město morové epidemie. Nenápadný kostelní exteriér skrývá zajímavý a cenný interié. 22 sloupů, nádherný vyřezávaný a zlacený strop, na hlavním oltáři vzácná malba Madony v byzantském stylu. Soubor fresek, ale nejvíce kostelík proslul jako místo, kde se nachází tzv. **Bambino**, malá soška Jezulátka vyřezaná z olivového dřeva, údajně pocházejícího z olivovníku v Getsemanské zahradě. Má zázračnou moc uzdravovat. Avšak soška prý byla ukradena, tak jsme obdivovali její repliku. Hned vedle jsme navštívili **Kapitolské náměstí**. Impozantní schodiště stráží dvě antické sochy a přivádí nás na jedno z nejelegantnějších římských náměstí. Navrhl je Michelangelo, avšak celková dostavba byla provedena později. Umělec naprojektoval i protilehlé boční budovy se stejnými fasádami, kde jsou umístěna kapitolská muzea. Senátorský palác uzavírá náměstí, dekorativní dlažba a uprostřed Michelangelova bronzová socha **Marca Aurelia**. Ještě pohled shora na Benátské náměstí s obrovským **památníkem krále Viktora Emanuela II.** a už notně unaveni sedáme do našeho autobusu a odjíždíme na ubytování a večeři na okraj Říma (hotel ALBA, Prenestino). K večeři těstoviny na různé způsoby po téměř všechny dny, avšak zvláštní způsob podávání. Číšník na velké míse servíruje lžící přímo před vás na talíř. Ale je to chutné, zapijíme vínkem a hlavně stále vládne výborná pohoda. Někteří ještě večer „vybe-kují“ na společných prostorách hotelu, někteří raději své unavené nohy složí do postele.

**Úterý** – ráno, po vydatné snídani se švédskými stoly sýrů, šunky, možností výběru kávy, čaje, džusu, ale i zákusky a plundrová buchta, nás autobus zaveze k další svaté bráně – **papežské bazilice Sv. Pavla za hradbami**. Je to druhý největší chrám po bazilice ve Vatikánu. Bazilika byla postavena na místě hrobu sv. Pavla, kam byl světec uložen po popravě mečem u **TRE FONTANE**. Původní kaple byla v 5. století přestavěna na impozantní pětিলodní baziliku, která byla původně spojena s Aureliánovými hradbami přes kilometr dlouhou kolonádou z 800 mramorových sloupů. Do baziliky jsme vstoupili přes velké nádvoří, rajskou zahradu, uprostřed níž stojí **socha sv. Pavla**. Průčelí s portikem zdobí venkovní barevná mozaika, jejíž středem je Kristus. Vnitřní prostor baziliky dělí 80 chrámových sloupů na pět chrámových lodí. Hlavní loď je zakončena velkým obloukem, na němž je mozaika žehnajícího Krista mezi dvěma anděly, starci z Apokalypsy a sv. Petr a Pavel. Strop je zdoben zlacenými kazetami na bílém podkladě. Nad hrobem sv. Pavla stojí hlavní oltář s baldachýnem. Kolem celé baziliky jsou medailony s portréty všech papežů od sv. Petra po současnost, už je zde i papež Benedikt

a prázdný medailon pro současného papeže. Opět u dotyky oleštěných vrat jsme zpívali hymnus a v boční kapli obětovali mši svatou. Zde musím vzpomenout naše Marijanky, které zpěvem doprovázely kněze a začínaly všechny mešní písně. Zpěvník pro tuto příležitost připravila Eva Blahová se svými dětmi, podklady dodala Majka Koutná. Zpěvník dostal každý účastník a opravdu jsme všechny mše sv. sloužené každý den v jiném kostele našim otcem Viliamem prožili opravdu duchovně a dojemně. Ještě společně foto před sochou sv. Pavla, do autobusu a projíždíme čtvrtí zvanou EUR s novodobými moderními budovami k místu **TRE FONTANE** s komplexem tří kostelů. Podle legendy zde vytryskly 3 prameny na místě, kde se utátá hlava sv. Pavla dotkla země. Navštívíme trapistický klášter, poslechneme polední zpívání mnichů, nakoupíme v jejich prodejně likér, cukrovinky, čokolády, vše na eukalyptovém základě, na chvíli posedíme, pozpíváme a pomodlíme se u mariánského poutního místa se sochou P. M. ve skále, vyzdobenou květinami. Autobus nás pak zaveze na další pahorek **Aventin**, kde navštívíme baziliku sv. Sabiny a sv. Anselma. Zaujal nás i průhled **dveřní dírkou vrat Maltézských rytířů** přes 2 státy, krásné výhledy na vrcholek Janikul a Vatikán. Scházíme ke kostelu P. Maria in Cosmedin, vedle něhož jsou tzv. Ústa pravdy. Na ty nás upozorňuje náš pan průvodce, avšak až k nim nejdeme. Autobus popojede na břeh Tibery a pak pěšky přecházíme uličkami starobylého **Trastevere** (Zátibeří). Nejdříve se podíváme do kostela **P. M. in Trastevere**. Je prvním mariánským kostelem v Římě. Prý byl vybudován na místě, kde vytryskl pramen oleje v den, kdy se narodil Ježíš. Toto místo je označeno „FONS OLIO“ a my ho v kostele našli. Uvnitř kostela v apsidě je freska, která zobrazuje průvod svatých okolo trůnu, na němž sedí Kristus a Panna Maria. Na venkovní mozaice je zachycena P. M. obklopená ženskými postavami se svítilnami. Samozřejmě jsme našli i zašlou venkovní fresku v atriu, na níž je zobrazen náš sv. Václav s praporem a mečem. Pokračujeme uličkami, dáváme si obrovský kopec zmrzliny, někteří i něco k zakousnutí, pan vedoucí nás láká do dalšího kostelíku sv. Cecílie, ale už se nám moc nechce. Vracíme se k Tibeře, přecházíme po mostě přes ostrov Tiberina, kde je nemocnice a **kostel sv. Bartoloměje**, v němž jsou uloženy ostatky sv. Vojtěcha. Z mostu vidíme, jak se ve vodě Tibery převaluje všelijaká špína, včetně papírů a pet lahví. Zase se nalodíme do autobusu směr náš dočasný domov – hotel Alba a večere.

**Středa** – ráno vstáváme dříve, rychle se nasnídáme a jedeme na generální audienci ke sv. Otcí. Na Vatikánské náměstí procházíme brzy přes kontroly a zabíráme si místa u zábradlí kolem cesty, kudy projíždí papamobilem sv. Otec. Čekáme dost dlouho, prohlížíme si úžasnou stavbu **Piazza San Pietro**. Náměstí je lemováno dvěma protilehlými oblouky kolonád, z nichž každý je tvořen 4 řadami sloupů a na jejich římsě jsou umístěny sochy svatých. Uprostřed náměstí se tyčí egyptský obelisk, na vrcholu je umístěna ve schránce relikvie sv. kříže. Po stranách jsou dvě kašny a z nich teče pitná, dobrá studená voda, kterou se můžeme v horkém dni občerstvit. Západní stranu náměstí uzavírá impozantní chrámová stavba zastřešená kopulí – **bazilika svatého Petra**. Je postavena nad světočným hrobem. Stavbu vedl také Michelangelo, který navrhl zvláštní schodiště a odvážnou kopuli. Už se těšíme, až zítra baziliku navštívíme. Ted' však už přednáší kněží u venkovního oltáře pozdravy v různých jazycích a za chvíli vchází švýcarská garda a doprovází sv. Otce Františka na cestě kolem celého náměstí. Svatý Otec se zastavuje, bere do náručí malé děti, hladí postiženého, nabízí ruku k podání. Projíždí i kolem nás a zdraví. V různých sektorech vidíme vlajky všech možných národů, mávají, volají, je to dojemné a krásné. Vidíme i české a slovenské vlajky, mluví se i polsky, takže jakž takž stíháme i nějaké pozdravy. Pak sv. Otec přijíždí k oltáři a zdraví nás všechny. Jsme naplněni radostí a zjišťují, že kolem mne i ostatní utírají slzy dojetí. Odtud přecházíme k Vatikánským muzeím, kde náš otec Viliam a pan Miklas rychle kupují vstupenky a celkem rychle se dostáváme na řadu. A už procházíme Rafaelovými sály, chodbami

s gobelínovou výzdobou, pan Miklas nám poutavě v každém sále vypráví a upozorňuje na nejvýznamnější díla (Osvobození sv. Petra, Athénská škola, a pod). A na závěr nás po skupinách vpustí do Sixtinské kaple, kde se nesmí povídat, jen prohlížet. A že je co!!!! Úžas a nádhera, jinak se to nedá popsat. Malířskou výzdobu navrhl a také většinou sám zrealizoval Michelangelo. Nástěnné fresky zobrazují dva cykly, jeden ze Starého (Mojžíšův život) a druhý z Nového zákona – ze života Ježíše Krista, např. odevzdání klíčů sv. Petrovi, Uzdravení malomocného, Kristovo pokušení atd. Na stropě zobrazuje počáteční Starý zákon od stvoření světa (asi nejznámější obraz dotek prstem) a člověka po potopu světa. Pak jsme se posadili na nějaký výstupek při východu z kaple a obdivovali úžasnou fresku na čelní zdi – **POSLEDNÍ SUD**. Je zde zobrazeno v pohybu asi 400 postav, mezi nimiž nejvyšší soudce Kristus, který přichází soudit celé lidstvo. Spasení vyvolených a zkáza svržených. Oči, srdce a všechny smysly jsou naplněny krásou a dojetím. Vycházíme z kaple na vatikánské náměstí a ven, busem odjíždíme k bazilice **Santa Maria Maggiore** (Panna Maria Větší/Sněžná). Legendu, kdy se papeži zjevila P. M. a sdělila mu, že na tomto místě dne 4. srpna r. 352 po Kr. napadne sníh a tady má postavit chrám. Tak se i stalo, přestože byl chrám několikrát přestavěn, zůstává bazilika jednou z nejkrásnějších. Grandiózní průčelí kostela, před nímž se tyčí zvonice, dvě kopule. Interiér z dvěma řadami sloupů odděluje širokou hlavní loď od postranních, kazetový strop je vyřezávaný a zdobený zlatem, podlaha je vykládaná mramorem. Jsou zde krásné fresky, které pocházejí už z doby výstavby kostela, avšak nejkrásnější je v apsidě představující korunovaci Panny Marie. Kolem dokola hlavní lodi jsou kaple a pod papežským oltářem je uchováván relikviář, v němž jsou uloženy úlomky Kristových jesliček. Hledíme s úžasem i na další fresky, např. Kristus na trůně nebo Legenda o sněhu. Po menší pobožnosti a za zpěvu mariánských písní odcházíme od Panenky Marie Sněžné a jdeme na mši sv., kterou otec Viliam bude sloužit v bazilice sv. Prassedy, kde pobývali i naši věrozvěstové. Sestry sv. Prasseda a sv. Prudenziána na tomto místě poskytl útočiště křesťanům před římskou perzekucí. Na podlaze hlavní lodi je kulatá deska z červeného mramoru, kde podle legendy sv. Prasseda pohřbila až 2000 křesťanských mučedníků a později i ona sama zde byla pochována. V boční kapli jsme se zúčastnili mše sv. a po ní zase odjeli na ubytování. Po večeri jsme to rozjeli zpěvem tak, že se k nám i číšníci přidávali, zvláště když jim bylo nabízeno naše dobré vínečko. Také jsme notně pokoštovali i to farní – mešní. Spánek na nás obvykle sedl velmi rychle, protože už se notně ukazuje únava všech našich údů. Vysprchovat, natřít opodeldokem a rychle spát, ráno nás čekají další krásné zážitky.

**Čtvrtek** – poslední den naší návštěvy Říma. Odjíždíme na pouť, kterou pro nás připravil pan Miklas. U Andělského hradu procházíme stanem, kde nám dají pokyny a modlitební knížku, chlapi berou na ramena kříž, řadíme se do průvodu a vycházíme po širokém a dlouhém bulváru **Via della Conciliazione**, které ústí do náměstí sv. Petra. Cesta je ohraničena zábradlím a pásky, auta zastavují, všichni kolem nás fotí. My se modlíme a zpíváme, střídáme se v nesení kříže a procházíme hlavním špalírem přes vatikánské náměstí až do středu **baziliky sv. Petra**. Opět jeden z úžasných duchovních zážitků. Tady odevzdáme kříž pro další skupiny a dostáváme volno, abychom si mohli prohlédnout baziliku. A tak chodíme, žasneme, modlíme se, pláčeme a znovu a znovu hledíme na všechnu tu krásu. Berniniho oltář s baldachýnem neseným čtyřmi vinutými sloupy nad hrobem sv. Petra, jeho socha vytvořená z černého bronzu. Pravá noha je značně ohlazená dotyky a polibky poutníků. Hned v první kapli vlevo je Michelangelova PIETA, jeho nejznámější dílo. A další boční kaple. Kopule chrámu je impozantní a podpírají ji čtyři mohutné pilíře, v nichž jsou malé kaple. Nad nimi ve výklencích jsou obrovské sochy světců s významnými křesťanskými relikviemi uloženými v kaplích. Rouška sv. Veroniky, kopí sv. Longina, kterým byl probodený Kristův bok, malá část Kristova kříže a sv. Ondřej.



Bazilika sv. Pavla

V apsidě je z bronzu odlitý papežský trůn, nad nímž se vznášejí odznaky papežské moci: klíče a tiára. Trůn je obklopen čtyřmi vysokými sochami církevních učitelů. Když jsem se v jedné z kaplí vroucně pomodlila za svou rodinu, koupili jsme si po vystáté frontě jízdenku na výtah do kopule chrámu. Vyjeli jsme na galerii, a odtud nahlédli do magického prostoru chrámu z kopule a opět obdivovali ohromnou velikost a krásu chrámu. Pak jsem ještě vyšla pár schodů až k okénku ve schodišti a rozhlédla se po Římě, až nahoru už jsem si netroufala. Ale mnozí, i trochu fyzicky postižení, to zvládli a obdivovali krásu Říma z nejvyššího bodu kopule chrámu sv. Petra. Podívala jsem se ještě ze střechy zpoza obrovských soch na vatikánské náměstí a neustávám žasnout. Nechtělo se mně čekat na výtah dolů, tak jsem to seběhla po schodech a ještě se šla podívat do krypty pod bazilikou, kde jsou pohřbeni papežové, kardinálové a další významné osobnosti. Pomodlila se a postála jsem i u hrobu sv. Otce Jana Pavla, kterého jsme osobně poznali a kterého stále obdivujeme a k němuž se utíkáme. Pak se celá skupina sešla s panem Miklasem a ten nás vedl po dalších památkách, kolem Andělského hradu, po Andělském mostě se sochami s relikviemi ukřižování Páně k **PANTHEONU**. Další úžasná, nejzachovalejší antická stavba ve městě. Řecké slovo Pantheon znamená „nejsvětější místo“ Stavbu tvoří velká kruhová dvorana a přilehlá vstupní síň se šestnácti sloupy více než 12 m vysokými, nad nimi Tympanon s bronzovým reliéfem. Velké bronzové dveře se zachovaly až dodnes. Od roku 609 byla stavba přeměněna na křesťanský chrám zasvěcený P. M. mučedníkům a pod ním pohřbeny ostatky mučedníků z doby pronásledování křesťanů. Interiér Pantheonu je obrovský – výška i šířka je

prý 43,3 metrů, kopule je tvořena řadami kazet, které se zužují až do devítimetrového, ničím nekrytého otvoru, jímž je celý prostor osvětlen. Dívali jsme se, kam teče voda, když prší, a ono tam mají vlastně odpady, které jsou nenápadně zastřeny. Stavba je celá kleutá, nemá žádné podpěrné sloupy, jen ve výklencích po obvodu jsou sochy a obrazy svatých. Jsou zde i náhrobky italských králů, ale nejvíce lidé navštěvují hrob italského renesančního malíře Rafaela. Od Pantheonu jdeme kolem náměstí Piazza Minerva, kde je socha slona a na jeho hřbetě malý obelisk. Pak nás pan vedoucí vede kolem **Dormitiánova stadionu**, jehož ruiny vidíme za sklem pod zemí až na náměstí **NAVONE**. Tady si prohlédneme 3 kašny, a to Mouřeninovu fontánu, Neptunovu fontánu a Fontánu 4 řek. Vcházíme i do kostelíka **sv. Anežky římské**. Tady posloucháme další legendu, když mladičká křesťanka Anežka před zraky lidí vyslečena do naha za trest, že odmítla provdat se za pohana. Zázrakem jí však v mžiku narostly dlouhé vlasy, aby přikryly její nahotu. Odtud ještě starými uličkami až k světoznámé **fontáně di Trevi**. Obdivujeme ji ze všech stran, nahlížíme i do kostelíka nad ní. Někteří nakupují, někteří něco snědí a jdeme na poslední mši sv. v Římě do nenápadného kostela zastrčeného kdesi mezi budovami, přesto v interiéru krásného, ale nemůžu si vzpomenout, kterému svatému je zasvěcen. To už nohy, záda necítíme. Náš otec Viliam nás nabádá, abychom nespali, že i na něho to spaní jde. Marná věc, i když se snažíme, hlavy klesají kdekomu. Po mši u kašny nabíráme vodu do petek a vypustili nás na nákupy do obchodního domu, abychom také něco našim přivezli. A tak sýry, víno, cukrovinky, oplatky a čokoládky, však do autobusu uveze. Pak naposledy nasedáme do autobusu, kde jsme již ráno



naložili zavazadla i pro skupinu, která domů odletí letadlem a odváží nás do hotelu Alba na okraji Říma. Autobus nejdříve vyloží skupinu 12 poutníků a už pokračuje na cestě k domovu. „Letecká skupina“ ještě jednou povečeří a pospí v posteli, když je ráno autobus odveze zpět na letiště Ciampino, odkud cesta do Bratislavy zabere asi 1 a půl hodiny. Do Bratislavy na letiště nás odvezl pronajatý mikrobús, zpět jedeme bratislavským MHD a vlakem přes Břeclav do Hodonína a domů. Přijíždíme v odpoledních hodinách, zavazadla nám nechali U Letochů, tak si vyzvedáme a šťastně se vracíme domů.

Obohacení duchovně, obohacení pěkným společenstvím, obohacení a naplnění nádhernými zážitky z Věčného města od bran Božího Milosrdenství. Tak snad Pán Bůh přijme naši pout' a naučí nás být milosrdnými, jak je milosrdný nebeský Otec. „*Miseri cordes sicut Pater, in aeternum miseri cordia eius*“.

Všichni poutníci děkují panu faráři P. Viliamovi Gavulovi za zorganizování a duchovní společenství v průběhu celé poutě.

Marie Měchurová

## Se Šárkou na kole

Jednou na schůzce Sokola jsem se rozhodla zorganizovat takový malý okružní cyklo-výlet kolem Vacenovic. Jezdit na kole mě moc baví. Jelikož vídám informační cedule „Přes cestu aj přes pole.....“ v dědině i v okolí, tak trasa byla téměř daná. Samotnou mě zajímala, protože z Vacenovic nepocházím. Oslovila jsem rodačku paní Martinkovou, která zná cesty i lesem, aby mě provedla po okolí a ukázala zajímavosti. Souhlasila. Vybrali jsme na schůzce datum a doma jsem si sestavila plakátek a rozhodla informační síť.

Sraz byl u Muzea 29. 5. 2016 ve 14 hodin (B1). Po mnoha ohlasech se nás sešlo dobrých 22 účastníků. Vyrázili jsme směr Hůstík, který je krásně spravený. Pokračovali na Růdnickou ke Krakonošovu. Přečetli jsme si informace o „přechodu fronty“ (B7) a odbočili na „Polskou“ cestu (B6,B5), ze které opět odbočili na „Červené blato“. Pak jsme trošku seskakovali z kol a šli pěšky do kopečka aj v písku ke starým dubům „Honza a Jakub“. Na místě zbyl jen Honza. Zato jsme poznali místo na čerpání pozitivní energie, kde paní Martinová čerpá vždy, když jede okolo. Jela s námi a výklad byl dokonalý.

Na všech zastaveních jsme se samozřejmě posilovali tekutinami..., neboť bylo hodně teplo.

Vraceli jsme se obloukem k Vacenovicím na „Habánský kopec“. Dále na moc pěknou, udržovanou, ale mírně vysušenou studánku „Foukalku“. Voda se pít nedala, zato jsme se všichni pěkně vyfotili. Cesta pokračovala kolem hájenky Špičákovo. Navázali jsme na dobu bronzovou (C3), podél hřebčína „Dobrovský“ se starokladrubskými koňmi (C4), projížděli kulturní krajinou (C5), poznali lovce od jezera (C6) a dál směrem k přírodní památce Jezero (C7). Nakonec jsme trasu završili v Hospodě u Letochů „na jedno“, abychom zhodnotili první cyklotrasu „.....se Šárkou na kole“.

Říkala jsem si, že uspořádám ještě jednu akci na kolech. Třeba na jinou stranu s jinou trasou. Ohlasy výletníků byli kladné a mě to povzbudilo. Děkuji všem zúčastněným za ochotu se projet a projít kolem Vacenovic a paní Martinkové za pomoc. Také si přijďte za mnou zacvičit do školní tělocvičny.

Hezké a slunečné prázdniny přeje Šárka

## SDH Vacenovice + „Malí hasiči“

Školní rok se nám blíží k závěru a stejně tak se nám blíží k závěru i letošní sezóna malých hasičů, která i v tomto roce je bohatá. Během sezóny se malí hasiči v rámci seriálu Velké ceny zúčastní 11 soutěží po celém okrese. I letos nás v tomto seriálu reprezentuje družstvo mladších žáků a družstvo starších žáků.

Mladší žáci se v letošním ročníku musejí neustále vyrovnávat se zdravotními obtížemi, přesto patří mezi elitní pětiku nejlepších družstev. Nutno také podotknout, že téměř polovinu družstva tvoří děti předškolního věku. Z devíti uskutečněných soutěží skončili mladší žáci 3x na 3. místě, kdy jedno z těchto medailových umístění je z okresního kola celostátní hry Plamen, která je považována za vrchol seriálu Velké ceny. Dále skončili 2x na 4. místě, 2x na 5. místě, 1x na 8. místě, 1x na 10. místě.

Starší žáci měli pozvolný rozjezd, kdy se jim z kraje sezóny nedařilo podle jejich představ. Přesto v rámci proběhlých soutěží je zde oproti loňské sezóně zlepšení. Z devíti závodů toto družstvo dokázalo jednou zvítězit, jednou bylo druhé, jednou čtvrté, jednou páté a jednou šesté. Naši starší žáci tak atakují první pětiku družstev ve Velké ceně. Uvidíme, jestli se jim to podaří, mají na to ještě dvě soutěže. Z uvedeného je vidět, že práce s malými hasiči se nám celkem daří a budeme rádi, když se po prázdninách do našich dětských kolektivů přihlásí další děti se zájmem o tuto činnost (kontakty na nás dále).

Naše SDH mělo své zastoupení i na okresním kole dorostu v požárním sportu a to v kategorii jednotlivců starších dorostenek. I když Andrejka Šimonová začala s tímto sportem pouhý měsíc před touto soutěží, dokázala ve své kategorii na okresním kole zvítězit, což jí zajistilo účast v krajském kole. Zde se už projevila především nervozita a ne zkušenost z takovéto soutěže, přesto se Andrejka neztratila a vybojovala 9. místo.

Ve výčtu našich sportovních aktivit již několik let schází výsledky dospělých soutěžních družstev. Po velmi úspěšných více než 15 letech jak v regionu, tak i na celostátní úrovni, se velmi výrazně

dostavil generační problém, který se nám nedaří řešit. Z uvedeného důvodu se obracíme zejména na mládež od 14 let výše, pojďte zkusit požární sport. Velmi rádi mezi sebou přivítáme každého, kdo by se chtěl věnovat tomuto sportu a porovnávat si své sportovní schopnosti a dovednosti nejen se soupeři v rámci regionu, ale i na celostátní úrovni. Máme velmi kvalitní podmínky, máme zkušenosti a víme jak na to, ale schází nám ti správní nadšenci. Kontakty na nás na [www.sdhvacenovice.cz](http://www.sdhvacenovice.cz)

O tom, že máme dobré podmínky pro přípravu soutěžních družstev, svědčí i to, že okresní kolo hry Plamen, okresní kolo v požárním sportu dorostu a dokonce okresní kolo v požárním sportu dospělých se konalo na hasičském areálu SDH Vacenovice. Pro sportovní účely je tak náš areál plně vytížen. Ke sportovním akcím je potřeba uvést, že na areálu budeme ještě pořádat jako již každoročně Memoriál Mikuláše Bábíka, který je zařazen do seriálu soutěží Grand Prix a dále Pohár republiky, na který jezdí družstva nejen ze širokého okolí, ale také ze Slovenska.

Naše organizace nezahálí ani co se týče kulturních akcí. Spolu s mateřskou školou jsme pořádali Dětský den. Mateřská škola na našem areálu také uspořádala dne 19.6.2016 vystoupení svých dětí jakožto ukončení školního roku. Samostatnou kapitolou v rámci pořádání kulturních akcí je Bierfest. Je to akce, které se každý rok zúčastní 900 až 1000 návštěvníků. V letošním roce na uspořádání této akce připadlo datum 9.7.2016. Akce začínala v 15:00 hodin a čepovalo se zde více jak 20 druhů piv (klasické 11°, 12°, kvasnicové, tmavé, speciální, atd.). Samozřejmě byly i nealkoholické nápoje, něco na zub, a to od drobných pochutin až po vyhlášené pečené koleno speciál. Na akci také nesměly chybět soutěže o ceny, večer zahrály skupiny Tabák Kabát revival a OverBand. Více se o Bierfestu dozvíte na stránkách [www.sdhvacenovice.cz](http://www.sdhvacenovice.cz).

Výbor SDH Vacenovice přeje všem svým spoluobčanům pohodové léto.

Pavel Bábík

Letos se uskutečnil již 42. ročník tohoto běhu, bylo to 16. dubna 2016 na stadionu Sportovního klubu Vacenovice, z.s. Slunečné sobotní ráno přivítalo rekordní počet startujících, sešlo se 460 atletů, kteří si mohli vybrat z 25 kategorií, od 60 m až po hlavní závod, který se běží na 6 km. Závodníci přijeli z celé České republiky, ale také ze Slovenska, neboť náš závod je zařazen do Moravsko-Slovenského běžeckého poháru a je také zároveň Přeborem okresu Hodonín v přespolním běhu pro žákovské a juniorské kategorie.

V závodě mužů vyhrál reprezentant České republiky a odchovaneček Hodonínské atletiky Filip Sasínek, což nás potěšilo, protože se mu naše trať velmi líbila a chtěl by se do Vacenovic vrátit i na další ročník. V této kategorii startovalo 124 mužů, 40 žen a ty měly trať dlouhou 4 km. V mládežnických kategoriích se zúčastnilo 296 dětí, a to od 60 m až po 2 km.

Číslo 460 závodníků je nejvyšší za celou historii Běhu osvobození Vacenovic, a to nás povzbuzuje do pořádání dalších ročníků. Ale nejenom běžci dělají závod, ale bez pomoci pořadatelů, rozhodčích a hlavně sponzorů by to nešlo. Tímto bych chtěla poděkovat za podporu Obci Vacenovice, Pekárně Jiří Marcián, Českému zahrádkářskému svazu Vacenovice, p. Antonínu Bábíkovi a všem, kteří se podíleli na přípravě a průběhu závodu. Vacenovice reprezentovalo v tomto ročníku 49 běžců. Moc všem děkuji za skvělou reprezentaci naší obce.



Běh osvobození – 2. místo Lukášek Ingr

V roce 2017 se 43. ročník Běhu osvobození uskuteční v sobotu 15. dubna. Tak na nic nečekejte a začněte s přípravou. Na všechny se budeme těšit.

Eva Bařáková, ředitelka závodu

## Sportovní klub Vacenovice – fotbalový oddíl

Začátek kalendářního roku soutěžního ročníku 2015/16 byl ve znamení příprav na Valnou hromadu, která se konala 7.2.2016. VH přijala mimo jiné nové stanovy a změnu názvu oddílu na Sportovní klub Vacenovice, z.s. Na další čtyřleté období byl zvolen nový výbor, který bude pracovat v následujícím složení: předseda: Kacir Radim, místopředseda: Procházka Radek, sekretář – hlavní administrátor: Steinhübel Marián, ostatní členové: Novák František, Tomčala Antonín, Kotásek Josef, Mlýnek Zbyněk, Konečný Petr, Kašík Přemysl, Bolf Zbyněk, Jašík Marek, Synek Martin, Bábíček René, Kreml Pavel. Ekonomka oddílu - Kacrová Ludmila. Uvedený výbor řídí 4 oddíly: kopaná, atletika, stolní tenis a rekreační sport – celkový počet členské základny je 251 členů, ze kterých je 63 mládežnického věku.

22.ledna 2016 jsme pořádali již 19. reprezentační ples sportovců, kdy jsme na základě tlaku veřejnosti po 18-ti letitým společném organizování s DH Vacenovjáci změnili hudební aktéry a pozvali hudební skupinu Show band ze Zlína. Ohlas účastníků plesu byl pozitivní.

V průběhu zimní přípravy se družstva starších a mladších žáků účastnila Okresní halové ligy v Lužicích a družstva přípravků bojovala na zimních turnajích. Včetně družstva dorostenců tréninky absolvovali v tělocvičně ZŠ Milotice. Družstva A + B mužů se připravovala na jarní sezonu v přírodních podmínkách v areálu stadionu a A mužstvo se účastnilo kondičně – rehabilitačního soustředění v Luhačovicích a následně odehrálo 6 přípravních zápasů. Podařilo se vhodně doplnit kádr A mužstva dvěma hráči ze Slovenska (Rehák, Paszko), z hostování se vrátil Knotek a někteří zranění hráči se navrátili po vyléčení.

Po katastrofickém podzimu s 10-ti body na posledním místě se družstvu A-mužů v 1.B.třídě JmKFS podařilo na jaře získat 23 bodů a skončit na 9. místě soutěže s 33 body.

### Konečná tabulka 1.B třídy skupiny C

|   |                |    |    |   |    |       |    |
|---|----------------|----|----|---|----|-------|----|
| 1 | Velká nad Vel. | 26 | 16 | 7 | 3  | 62:21 | 55 |
| 2 | Krumvíř        | 26 | 17 | 3 | 6  | 65:36 | 54 |
| 3 | Lovčice        | 26 | 14 | 1 | 11 | 71:71 | 43 |
| 4 | Hroznová Lhota | 26 | 12 | 6 | 8  | 70:47 | 42 |

|          |                   |           |          |          |          |              |           |
|----------|-------------------|-----------|----------|----------|----------|--------------|-----------|
| 5        | Žarošice          | 26        | 12       | 5        | 9        | 64:48        | 41        |
| 6        | Kněždub           | 26        | 12       | 5        | 9        | 62:51        | 41        |
| 7        | Milotice          | 26        | 12       | 2        | 12       | 46:45        | 38        |
| 8        | Nikolčice         | 26        | 11       | 4        | 11       | 60:63        | 37        |
| <b>9</b> | <b>Vacenovice</b> | <b>26</b> | <b>8</b> | <b>9</b> | <b>9</b> | <b>42:47</b> | <b>33</b> |
| 10       | Křepice           | 26        | 10       | 3        | 13       | 56:64        | 33        |
| 11       | Podivín           | 26        | 8        | 8        | 10       | 45:53        | 32        |
| 12       | Hovorany          | 26        | 8        | 5        | 13       | 52:61        | 29        |
| 13       | Hlohovec          | 26        | 6        | 1        | 19       | 38:77        | 19        |
| 14       | Tvrdonice         | 26        | 5        | 3        | 18       | 37:86        | 18        |

Ve 26-ti utkáních se vystřídal 35 hráčů. Celkem se obdrželo 54 ŽK, 4 ČK. Na 42 gólech se podílelo 13 hráčů (10 Rehák, 6 Nedvěd, 5 Sladký, 3 Grufík Pavel, 3 Příkazský Radek, 3 Knotek, 2 Grufík Zdeněk, 2 Milér, 2 Jakubiček, 2 Lunga, Nešpor, Jašík, Paszko, vlastní). Realizační tým: trenér – Bezouška Petr, as.trenéra - Hanák Josef, vedoucí mužstva – Kašík Přemysl, masér – Konečný Petr.

### Konečná tabulka IV.třída muži skupina A

|          |                     |           |          |          |          |              |           |
|----------|---------------------|-----------|----------|----------|----------|--------------|-----------|
| 1        | Vřesovice           | 20        | 15       | 3        | 2        | 66:33        | 48        |
| 2        | Archlebov           | 20        | 10       | 1        | 9        | 44:40        | 31        |
| <b>3</b> | <b>Vacenovice B</b> | <b>20</b> | <b>8</b> | <b>5</b> | <b>7</b> | <b>36:33</b> | <b>29</b> |
| 4        | Strážovice          | 20        | 8        | 5        | 7        | 47:44        | 29        |
| 5        | Nenkovice B         | 20        | 7        | 2        | 11       | 48:56        | 23        |
| 6        | Svatobořice B       | 20        | 4        | 0        | 16       | 34:69        | 12        |

Ve 20 ti utkáních se vystřídal 41 hráčů. Celkem se obdrželo 24 ŽK, 1 ČK. Na 36-ti brankách se podílelo 12 hráčů (11 Školař, 7 Nešpor, 4 Ingr, 3 Korčák, 3 Krist, Brhel, Frolec st., Milér Zd. Novotný M., Novotný Zd., Paszko, Synek, vlastní). Realizační tým: trenér – Hanák Josef, vedoucí – Synek Martin, masér – Krist Petr.

### Konečná tabulka OP dorost

|          |                   |           |           |          |          |                 |           |
|----------|-------------------|-----------|-----------|----------|----------|-----------------|-----------|
| 1        | Svatobořice       | 28        | 21        | 0        | 7        | 140 : 59        | 63        |
| 2        | Strážnice         | 28        | 18        | 7        | 3        | 100 : 30        | 61        |
| <b>3</b> | <b>Vacenovice</b> | <b>28</b> | <b>18</b> | <b>3</b> | <b>7</b> | <b>101 : 45</b> | <b>57</b> |
| 4        | Mikulčice         | 28        | 18        | 2        | 8        | 140 : 69        | 56        |
| 5        | Lužice            | 28        | 16        | 4        | 8        | 127 : 50        | 52        |
| 6        | Vlkoš/Vracov      | 28        | 14        | 6        | 8        | 120 : 67        | 48        |
| 7        | Dambořice         | 28        | 15        | 3        | 10       | 86 : 52         | 48        |
| 8        | Lipov             | 28        | 14        | 4        | 10       | 84 : 97         | 46        |
| 9        | KEN Veselí        | 28        | 13        | 2        | 13       | 108 : 103       | 41        |
| 10       | Ždánice/Buk       | 28        | 11        | 4        | 13       | 103 : 84        | 37        |
| 11       | FK Šardice        | 28        | 11        | 0        | 17       | 87 : 124        | 33        |
| 12       | Mor. Písek        | 28        | 10        | 1        | 17       | 69 : 114        | 31        |
| 13       | St. Poddvorov     | 28        | 7         | 1        | 20       | 66 : 135        | 22        |
| 14       | SK Kostelec       | 28        | 5         | 1        | 22       | 37 : 123        | 16        |
| 15       | Čejkovice         | 28        | 0         | 0        | 28       | 10 : 226        | 0         |

Ve 28 zápasech bylo vystřídáno 22 hráčů. Celkem se obdrželo 32 ŽK a 2 ČK. Na 101 brankách se podílelo 12 hráčů ( 28 Kordula, 19 Milář, 15 Žurovec, 9 Brhel, 8 Brázdil, 4 Krist, 3 Brhlík, 3 Spěvák, 3 Straňák, 3 Uličný, 2 Šťastný, 1 Batek, 3 kontumace).

Realizační tým: trenér – Bábíček René, vedoucí – Macháček Michal, asistent – Bábíček Radim, Kordula Aleš.

### Konečná tabulka OS st.žáci sk.A 7+1

|          |                   |           |           |          |          |                |           |
|----------|-------------------|-----------|-----------|----------|----------|----------------|-----------|
| 1        | Dambořice/Archl.  | 18        | 14        | 2        | 2        | 101 : 30       | 44        |
| 2        | Milotice          | 18        | 12        | 2        | 4        | 120 : 34       | 38        |
| <b>3</b> | <b>Vacenovice</b> | <b>18</b> | <b>12</b> | <b>1</b> | <b>5</b> | <b>91 : 30</b> | <b>37</b> |
| 4        | D. Bojanovice     | 18        | 11        | 1        | 6        | 123 : 34       | 34        |
| 5        | Nenkovice/Žel.    | 18        | 11        | 0        | 7        | 76 : 42        | 33        |
| 6        | Násedlovice       | 18        | 10        | 2        | 6        | 79 : 56        | 32        |
| 7        | St. Poddvorov     | 18        | 9         | 0        | 9        | 76 : 91        | 27        |
| 8        | Rohatec B         | 18        | 4         | 1        | 13       | 53 : 77        | 13        |
| 9        | Mikulčice         | 18        | 2         | 1        | 15       | 45 : 179       | 7         |
| 10       | Moravany          | 18        | 0         | 0        | 18       | 10 : 201       | 0         |

V 18-tich zápasech nastoupilo celkem 17 hráčů. Na 91 brankách se podílelo 12 hráčů ( 19 Plášek, 19 Leskovan Tomáš, 11 Lisý, 10 Novák, 7 Šural, 6 Bábíček, 5 Krist , 4 Blaha, 2 Profota, 2 Leskovan Šimon, Hajný, Chvátal, 3 kontumace, vlastní).

### Konečná tabulka OS ml. žáci

|          |                   |           |           |          |          |                |           |
|----------|-------------------|-----------|-----------|----------|----------|----------------|-----------|
| 1        | Rohatec           | 20        | 18        | 1        | 1        | 135 : 35       | 55        |
| 2        | Nesyt Hodonín     | 20        | 14        | 3        | 3        | 124 : 83       | 45        |
| 3        | Lovčice           | 20        | 14        | 2        | 4        | 70 : 37        | 44        |
| 4        | Sudoměřice        | 20        | 12        | 2        | 6        | 89 : 58        | 38        |
| <b>5</b> | <b>Vacenovice</b> | <b>20</b> | <b>10</b> | <b>3</b> | <b>7</b> | <b>80 : 47</b> | <b>33</b> |
| 6        | Ždánice           | 20        | 8         | 3        | 9        | 69 : 72        | 27        |
| 7        | Ježov             | 20        | 8         | 2        | 10       | 47 : 75        | 26        |
| 8        | Čejkovice         | 20        | 7         | 1        | 12       | 56 : 91        | 22        |
| 9        | D. Bojanovice     | 20        | 5         | 1        | 14       | 53 : 85        | 16        |
| 10       | Sobůlky           | 20        | 2         | 2        | 16       | 43 : 122       | 8         |
| 11       | St. Poddvorov     | 20        | 1         | 2        | 17       | 50 : 111       | 5         |

Ve 20-ti zápasech nastoupilo celkem 23 hráčů. Na 80-ti brankách se podílelo 10 hráčů ( 46 Plášek, 14 Profota, 7 Uřičář, 3 Leskovan Šimon,

2 Šimeček Mikuláš, 2 Janoušek Tomáš, 2 Chvátal, 2 Hajný, Krša Ondřej, Šimeček Matouš.)

### Tabulka starší přípravka OS sk. B

|          |                   |           |          |          |          |                |           |
|----------|-------------------|-----------|----------|----------|----------|----------------|-----------|
| 1        | Mor. Písek        | 12        | 11       | 0        | 1        | 142 : 52       | 33        |
| 2        | FKM Morava B      | 12        | 9        | 0        | 3        | 127 : 66       | 27        |
| 3        | Blatnice          | 12        | 8        | 1        | 3        | 82 : 47        | 25        |
| 4        | Lužice            | 12        | 5        | 1        | 6        | 74 : 102       | 16        |
| <b>5</b> | <b>Vacenovice</b> | <b>12</b> | <b>3</b> | <b>1</b> | <b>8</b> | <b>38 : 77</b> | <b>10</b> |
| 6        | Bzenec B          | 12        | 2        | 1        | 9        | 56 : 100       | 7         |
| 7        | Kněždub           | 12        | 2        | 0        | 10       | 52 : 127       | 6         |
| 8        | Lipov             | 0         | 0        | 0        | 0        | 0              | 0         |

Ve 12 zápasech nastoupilo 19 hráčů. Na 38 brankách se podílelo 7 hráčů (22 Profota, Čáslava, Koudela, Krša, Rupcová, Šimeček Matouš, Šťastný).

### Tabulka ml. přípravka OS sk. B.

|          |                   |           |          |          |           |                 |          |
|----------|-------------------|-----------|----------|----------|-----------|-----------------|----------|
| 1        | FK Hodonín B      | 14        | 11       | 3        | 0         | 173 : 67        | 36       |
| 2        | KEN Veselí        | 14        | 11       | 2        | 1         | 123 : 64        | 35       |
| 3        | FKM Morava B      | 14        | 9        | 0        | 5         | 103 : 91        | 27       |
| 4        | Čejkovice         | 14        | 7        | 2        | 5         | 95 : 71         | 23       |
| 5        | Prušanky B        | 14        | 4        | 4        | 6         | 69 : 70         | 16       |
| 6        | Starý Poddvorov   | 14        | 4        | 2        | 8         | 81 : 110        | 14       |
| <b>7</b> | <b>Vacenovice</b> | <b>14</b> | <b>3</b> | <b>0</b> | <b>11</b> | <b>48 : 109</b> | <b>9</b> |
| 8        | Nesyt Hodonín     | 14        | 0        | 1        | 13        | 50 : 160        | 1        |

V 14-ti zápasech nastoupilo 20 hráčů. Na 48 brankách se podílelo 10 hráčů (13 Koudela, 12 Gasnárek, 6 Belka, 4 Kubík, 4 Zdařil, 3 Grufík, 2 Eliáš, 2 Kotásek, Rupcová, Zapletal)

Realizační tým: trenér – Mírovský Luděk, Novák Zdeněk  
asistenti: Plášek Martin, Uřičář Libor, Blaha Marek, Krša Ladislav

25. května 2016 jsme spolupřádali s OFS Hodonínem finále Okresního poháru mužů a 4. a 5.června 2016 turnaj mladší a starší přípravy „O pohár starostky obce“. Obě akce měly pozitivní ohlas. Ve spolupráci s majitelem Sport baru p. Blahůškem byla v červnu zbudována pergola pro kryté sezení, čímž se zkulturnila a zvýšila kapacita sezení v prostoru občerstvení. Dále by měl být prostor vybaven zařízením pro grilování.

V průběhu měsíce července plánujeme rekultivaci hrací plochy a zabudování nové časomíry v prostoru, na který bude dobrý výhled z ochozů stadionu a modernizaci ozvučení stadionu. Dále bychom chtěli provést opravu místnosti prodeje vstupenek u hlavního vchodu. Rádi bychom stabilizovali kádr A mužů a rozšířili o 2 – 3 hráče. B-mužstvo na základě zrušení IV. tříd bude hrát III.třidu skupinu Hodonínsko. Co a jak dál se bude vyvíjet se dozvíme až po losovacím aktivu JmKF, který se koná 28. 6. 2016 v Brně a následně 29.6.2016 OFS v Hodoníně. O dalších novinkách Vás budeme informovat v průběhu července prostřednictvím web stránky a obecním informačním kanálem.

Výbor SK Vacenovice děkuje všem příznivcům, kteří se v průběhu ročníku 2015/16 podíleli na zabezpečování chodu a činnosti klubu buď finanční, materiální pomocí nebo přiložili ruce při budování, provádění oprav a údržbě v prostorách stadionu. Věříme, že věrní a nápomocní zůstanete i v nadcházejícím období. Přejeme všem hodně elánu a ochoty při další možné vzájemné spolupráci. Ať společnými silami vytvoříme prostředí pro naše spoluobčany, kteří ho budou rádi navštěvovat a hlavně kde by měli možnost svou pohybovou aktivitu provozovat.



Závěrem výbor SK děkuje všem, kteří svůj volný čas věnují práci při řízení nebo výchově mladých sportovců, jsou nápomocní při zabezpečování sportovního života ve Vacenovicích a zejména všem sponzorům: Obci Vacenovice, Anticoro Bábík Josef s.r.o. Vacenovice, drobným podnikatelům a živnostníkům za dary poskytnuté

v průběhu roku na zabezpečení chodu klubu a činnosti v něm. Přejeme všem hráčům, členům realizačních týmů a samozřejmě všem příznivcům vacenovické kopané příjemné prožití letošní dovolené a hodně elánu do nastávající sezóny 2016/17.

*Sekretář SK Vacenovice, Marián Steinhübel*

## Sokolské setkání v Oetzu 2016

Od roku 1973, na památku tragické Tyršovi smrti, pořádají střídavě sokolské župy rakouská, švýcarská a Sokol Mnichov v Oetzu mezinárodní sokolské srazy.

Letošní 43. ročník se konal ve dnech 14. - 16. 5. 2016 a organizovali ho sokolové z Mnichova. Pestrý program zahrnoval řadu sportovních disciplín, např. volejbal, běh kolem jezera PiburgerSee, přetahování lanem, házení šipek apod. Nechybělo také posezení u táboráku s opékáním špekáčků a se zpěvem. O kulturní program se postaral folklorní soubor Dykta z Přerova nad Labem. Předvedli pásma krásných písní a tanců z jejich regionu. Na závěr sokolové uctili památku Miroslava Tyrše zádušní mší a položili věnce k jeho pamětním deskám na břehu nespoutané řeky Ache v Tyrolských Alpách.

*Prof. PhDr. Miroslav Tyrš se narodil 17. 9. 1832 v Děčíně. Byl historik umění, pedagog, zakladatel Sokola a při svém ozdravném pobytu v Tyrolských Alpách v srpnu 1884 tragicky zahynul – utonul v říčce Ache nedaleko Oetzu v Rakousku.*

Měla jsem tu čest zúčastnit se této významné sokolské akce a dokonce si i zasportovat v disciplíně, jako je „holubička na kládě“. Dále jsme absolvovali výšlap k nejvyšším Tyrolským vodopádům Stuibenfall s krásným výhledem do údolí. Ještě náročnější byla dvouhodinová túra skalní soutěskou Rosengartenslucht s četnými vodopády a skalními průrvami. S vypětím sil jsme se s ostatními sokoly /pozn. nejstaršímu bylo 88 let / dostali nahoru a po krátkém odpočinku jsme se vraceli zpět asi 15 km.

Následující den jsme relaxovali v termálních solných lázních Langenfeld s překrásným výhledem na vrcholy Alpského pohoří.

Společné setkání zahraničních sokolů, mezi kterými jsem měla i osobní přátele, bylo nezapomenutelné. Pořádající Župa Mnichovská předala štafetu Župě Vídeňské, která bude tuto akci organizovat opět v příštím roce.

*Marie Řiháková, TJ Sokol Vacenovice*



Sokolské setkání



Sokolské setkání



Sokolské setkání



Sokolské setkání

## Župní soutěžení

V sobotu 13. února 2016 se konala v hodonínské sokolovně župní soutěž ve šplhu a švihadlovém víceboji. Přijelo celkem 74 účastníků z osmi tělocvičných jednot. I náš oddíl ml. žákyní se této soutěže zúčastnil. Nejlépe si z děvčat vedla Beata Púčková, která ve šplhu obsadila třetí místo a zároveň i třetí místo ve švihadlovém víceboji.

Také v gymnastické soutěži byly naše žákyně úspěšné. Beatka Púčková vybojovala první místo, druhé místo získala Terežka Leskovanová a na třetím místě skončila Zuzanka Blažková. Však děvčata pilně nacvičovala všechny sestavy prostných, na koberci, lavičce i kladině a také na hrazdě. Ve výsledném hodnocení oddílů jsme byly na druhém místě. Soutěžící dostali za předvedené výkony diplomy, medaile a sladkou odměnu.

V sokolské soutěži plavání a atletice, která se konala ve Bzenci, byla nejúspěšnější Anička Příkazská. V plavání získala první místo a v atletice byla druhá. Anička je vzorem i pro ostatní žákyně, které jsou motivovány k dalšímu trénování a perfektnímu provedení gymnastických sestav.

Závěr cvičení v tomto pololetí jsme ukončily v „Sokolíčku“ v Kyjově, kde si děvčata zařadila na všech gumových atrakcích. Cvičení zahájíme opět v příštím školním roce, ve kterém se mohou přihlásit i další žákyně, které rády cvičí a sportují.

*Marie Řiháková, cvičitelka oddílu ml. žákyní TJ Sokol Vacenovice*



Župní soutěžení



Župní soutěžení



Župní soutěžení

Stále větší obrátky nabírá projekt „Jsem zpět“, který připravil a uvedl do provozu kolektivní systém pro sběr a recyklaci starých spotřebičů ELEKTROWIN. Jeho pilotní fáze začala na sklonku roku 2014.

Ide o spotřebiče, jichž se lidé chtějí zbavit, protože je už nepotřebují. Ať už z důvodu jejich náhrady za nejmodernější typy nebo se například po stěhování již nehodí, i když jsou stále funkční a mohly by potřebným sloužit i dále.

Na tuto možnost pamatuje i zákon o odpadech, kde se hovoří o „opětovném použití“. To ale dlouho zůstávalo jen teorií, zejména z důvodu nákladů na technické přezkoušení nezávadnosti daného elektrozařízení tak, aby výrobek odpovídal při předání novému majiteli všem legislativním požadavkům. Do praxe ji začal zavádět právě ELEKTROWIN. Projekt dostal jméno „Jsem zpět“ a podrobnosti o něm můžete získat na jeho internetových stránkách [www.jsemzpet.cz](http://www.jsemzpet.cz).

„Nově jsme na webové stránky [www.jsemzpet.cz](http://www.jsemzpet.cz) umístili formulář, přes který si lidé mohou prověřit, zda jejich spotřebič vyhovuje kritériím pro zapojení do projektu. Pokud zjistí, že vyhovuje, mohou jej přímo nabídnout k opětovnému použití a my si pro něj přijedeme

rovňou k nim domů“ popisuje nynější etapu vedoucí zákaznického oddělení ELEKTROWIN a.s. Jan Marxt.

Prvním krokem bylo vytvoření sítě míst zpětného odběru, do kterých je možné speciálně odevzdávat i spotřebiče, o kterých si jejich majitel myslí, že je možné je ještě dále používat. Pomohli ji vytvořit autorizovaní servisní gestoři, kteří jsou viditelně označeni jako místa zpětného odběru a přípravy elektrozařízení k opětovnému použití. Ti na základě stanovených kritérií vybírají vhodné spotřebiče, které ještě mohou posloužit svému původnímu účelu, provedou na nich případné drobné opravy a garantují, že budou dále bezpečně fungovat.

Patronátu nad projektem se ujal spisovatel Michal Viewegh, jenž návrat do života zažil na vlastní kůži. Svou zkušenost s návratem zpět do života Michal Viewegh komentuje: „I já jsem byl vlastně ‚opraven‘ a díky tomu jsem zpět, proto projekt smysluplného navrácení spotřebičů těm, kteří je potřebují, podporuji.“ Před časem mu praskla aorta, což přežije jen jeden z deseti lidí.

ELEKTROWIN nabízí tyto darované spotřebiče k bezplatnému užívání neziskovým organizacím, které se věnují obecně prospěšné činnosti. První, kdo tuto nabídku využil, byl Fond ohrožených dětí.



vysloužilé elektrospotřebiče  
**NEPATŘÍ** do komunálního odpadu



**ZDARMA**  
je můžete odevzdat  
v prodejně elektra



## DODRŽUJTE PRAVIDLA

příroda vám to vrátí



seznam sběrných dvorů a míst  
zveřejňuje obecní úřad (zde jsou  
vyhlášeny i termíny mobilních svozů),  
nebo na webu [www.elektrowin.cz](http://www.elektrowin.cz)



**ZDARMA**  
je můžete odevzdat do  
sběrného dvora

### Víte že...



...pokud chcete předejít  
**ekologickému nebezpečí**,  
nepouštějte se do demontáže  
žádného z elektrospotřebičů!



...za odložení elektrospotřebiče  
do kontejneru nebo na černou  
skládku vám hrozí pokuta  
až do výše **20 000 Kč?**



...některé běžné domácí  
elektrospotřebiče mohou obsahovat  
látky **vážně poškozující zdraví**  
a **životní prostředí!**

### Děkujeme a gratulujeme!

Pokud dodržíte všechny tyto zásady, významně přispíváte  
k ochraně životního prostředí a zdraví nás všech.



[www.elektrowin.cz](http://www.elektrowin.cz)



životní prostředí – náš společný zájem





centrum  
úspor



# LEVNĚJŠÍ PLYN a ELEKTŘINA

•  
snížíme Vaše výdaje za plyn a elektřinu

•  
vyřídíme za Vás přepis energií na jinou osobu

•  
pomůžeme Vám se smlouvou podepsanou  
podomnímú prodejci

**zákaznické kontaktní místo - Centrum úspor**

**Štefánikova 10, Hodonín**

**Otevírací doba :**

Po - Čt: 9:00 - 17:00, Pá : 9:00 - 15:00

**tel. 720 757 310**

**[www.centrum-uspor.cz](http://www.centrum-uspor.cz)**





*Letošní pohádkový les*



*Silvestr 2015*

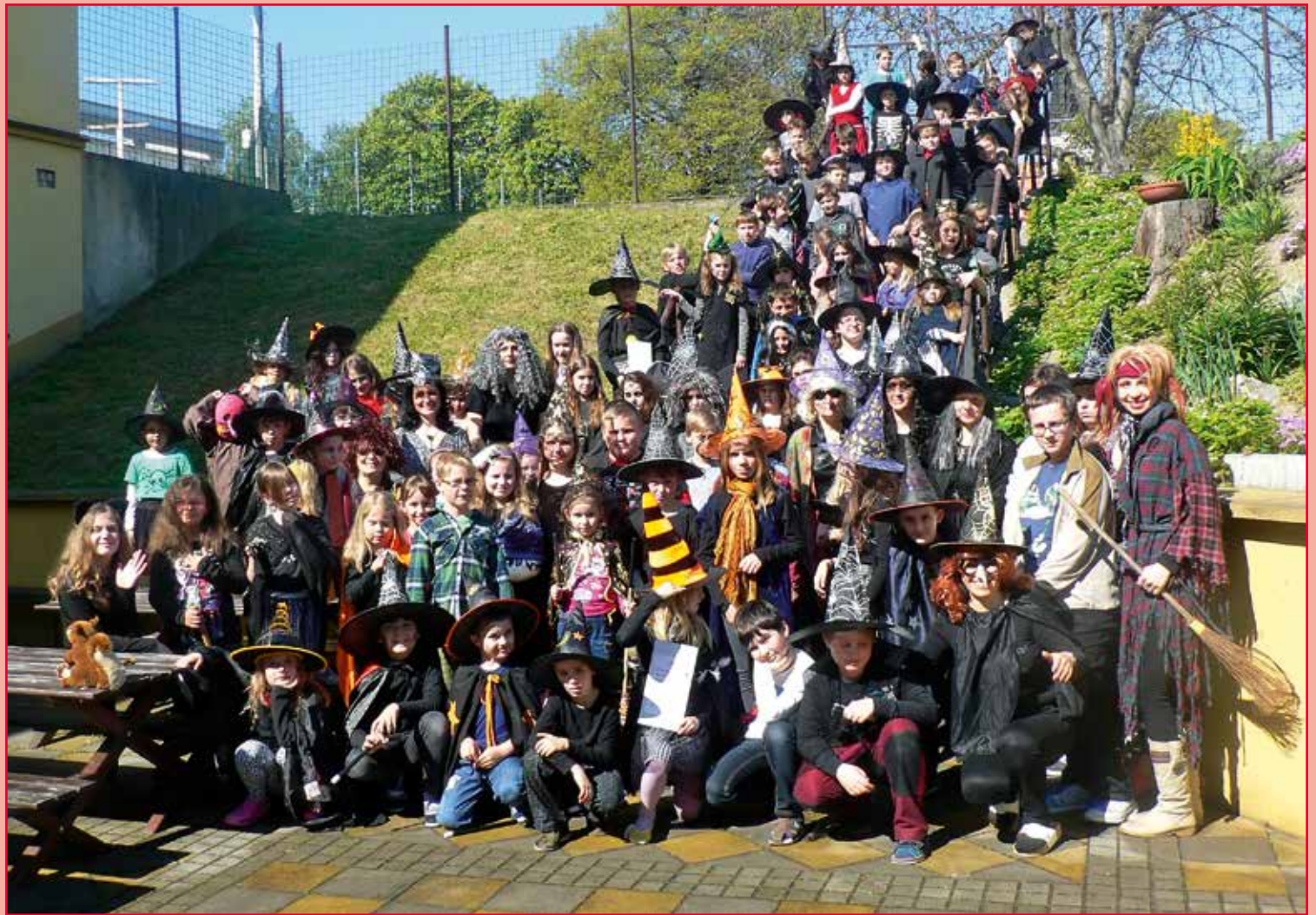


*Sojky – výstava trofejí*



*S Šárkou na kole*





Škola kouzel



Pout' do Říma





Zlatá včela 2016



DH Radostné mláďi

Vacenovický zpravodaj vydává Obecní úřad Vacenovice, 696 06 Vacenovice 243.

Členové redakční rady neodpovídají za obsah, chyby a názory jednotlivých autorů příspěvků. Redakční rada: Ing. Jana Bačíková, Ing. František Novák, Ing. Marta Grufíková, Ludmila Kacrová a Marcela Tomašovičová. Vychází v červenci 2016. Náklad: 520 kusů. Grafická úprava a tisk: Tiskárna Šiki Kyjov.